

תוכן עניינים מפורט

פתח דבר

מבוא: על הספר ועל התוכן; א. תורה חדשה; ב. תיקון הגאולה; ג. משה ותרין משיחין; ד. תיקון השכינה; ה. מקף שופר הולך סגולתא

הספר עוסק בעיקר בעניין ייחודו יתברך, חבלי משיח, הגאולה ותיקון השכינה, ונכללים בו פרטי הגאולה העיקריים כגון: תרין משיחין, הכנעת הס"א ועוד. וכן נושאים נוספים כגון חשיבות לימוד הקבלה, מעלת הזוהר של רשב"י ושל רמח"ל, סוד שם הוי"ה, מעלתם של ישראל, מעלת הצדיקים ועוד.

הקדמת התיקונים א

[1] מאמר רישא וסופא

- סוד הייחוד בתורה - הקשר בין רישא לסופא.
 המשכילים - מלמדים את התורה (משכילים את הזולת)
 סוד ז' זהרים: (1) חסד - אור התורה (מים)
 (2) גבורה - שמחת התורה (יין), מצד בעלי קבלה - עץ החיים
 (3) תפארת - יניקת התורה, מזון לנשמה (חלב)
 (4) נצח - תוקף התורה
 (5) הוד התורה
 (6) יסוד - גילוי סודות התורה
 (7) מלכות - חכמי התורה
 ז' זהרים כלולים בזהר היוצא מן הצדיק
 זה"ר - ז' זהרים, ה' ספרים, ר' עולמות (חכמה ובינה)
 "והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע" - זהו הרמח"ל, שכל צדיקי העולם שמאירים לכלל ישראל, מקבלים ממנו והם "מצדיקי הרבים ככוכבים"
 הרמח"ל מאיר לכולם ומקבל מלמעלה. מעלת הנתינה לזולת
 סוד "שמע ישראל": שם הוי"ה - סוד הייחוד, כללות הכל (רישא)
 שם אלהים - התפשטות לפי מדרגות התפרטות
 ה' אחד - הריבוי חוזר להיות אחד (סופא)
 ישראל נקשרים בשם הוי"ה בסוד הייחוד
 אומות העולם וכוחות הטומאה עומדים בפירוד בסוד אל"ה
 השכינה - סוד החרב. ובה נכללים כל המדרגות הקדושות וכל כלי המלחמה
 במעמד הר סיני, התורה התגלתה לישראל בסודות של צירופי שמות, אך כולם בסוד שם הוי"ה

המצרים התחזקו בשם אלהים, וישראל בשם הוי"ה, ולכן המכות על מצרים בסוד שם אלהים שבעים תיקונים של רשב"י ורמח"ל הם תיקוני השכינה, וזהו הקשר בין סוף התורה לתחילתה

[2] מאמר "יחיד ורבים הלכה כרבים" י

"והמשכילים יזהירו כזה הרקיע" - אור עתיקא קדישא ששורה למעלה על ראש ז"א ולמטה על תרין משיחין "ומצדיקי הרבים" - תרין משיחין שתפקידם לתקן השכינה ולהשרותה על עם ישראל משיח בן דוד - מצד לאה. משיח בן יוסף - מצד רחל סוד "מיעוט רבים שניים": קוב"ה ושכינתיה שלא נפרדים לעולם "הלכה כרבים" - שלשת האבות והשכינה והם ארבע רגלי המרכבה: (תגת"ם). וז"ס 'ד' אמות של הלכה" "יחיד" - צדיק, ובזמן הגלות לא יכול להקים את השכינה, אלא הקב"ה לא נפרד ממנה ומחזק אותה עניין "יחיד ורבים הלכה כרבים" בסוד ד' אותיות ארנ"י, וזה סוד 'ד' אמות של הלכה" סוד "תורה חדשה" - כ"ד ספרים בפנימיות שיתגלו מן היסוד "תורה חדשה" - כולה צירופי שמות שבתורה וסודות הפנימיות, ובה יוכלו צדיקים להחיות מתים שורש הכל - כמזל. ומשם מתפשטים הדברים עד יסוד דו"א "והמשכילים" - תרין משיחין העומדים בסוד היסוד לתקן השכינה ולגלות האור לעולם, ועוד אחרים שתפקידם ג"כ לגלות אור התורה לעולם, כמו דוד והאבות הצדיק (כמו דוד) שגרם להארת יסוד במלכות הוא "יחיד השקול כרבים" שהם האבות ולכן הלכה כמותו "והמשכילים" - ראשי סנהדרין שמאירים לישראל, והם בני הישיבה של תרין משיחין "מצדיקי הרבים" - העומדים להגן על הדור במעשיהם.

[3] מאמר "רומה על השמים אלהים" יז

תיקוני רשב"י - מלמעלה למטה, בסוד שלשה אבות (א) ודוד (ד) תיקוני רמח"ל - מלמטה למעלה, בסוד משה ותרין משיחין (מ). והם (מ' X 3) ימתיקו ק"כ צירופי אלהים השורש של "אלהים אחרים" יעלה למקורו - אלהים דבינה, וכל כוחות המזמאה יישברו ייחוד הוי"ה - אלהים (ז"א וגוק') ע"י סודות התורה שבשבעים תיקוני רמח"ל הבאים מצד אימא תקון השכינה (הכוס) - בע' ניצוצין דאלהים (היין), ובהכנת עובדי ע"ז (ע"י השמרים)

[4] מאמר "קן ציפור" כא

תיקוני השכינה שנעשו במשך הגלות יושלמו ע"י משיח בן יוסף השכינה הולכת וסובבת עד שמוגיעה למי שראוי לתקנה (כמו רות וכוזו וכמשה בהר הורב) בגלות, הצדיק הוא הקן לשכינה ולכל הדבקים בה בסוד "מקדש מעט" ע"י מיתת הצדיקים נפסקת המנוחה והנחמה לשכינה, בסוד הורבן בית המקדש, כעניין גדליה בן אחיקם בגלות - השכינה נראית בחיצוניותה, בלימוד ההלכה והתלמוד הבבלי. תקון השכינה - ע"י סודות התורה שהם פנימיות השכינה תרין משיחין מחזקים את השכינה כנגד הרוצים להרע לה, ולאחר שתצא מהגלות יעשו נקמות בעובדי ע"ז

ה' מגן על המשיח והשכינה, בזכות לומדי הקבלה שמצילים את מב"י שלא ימות. מב"י מעורר את אימא להחזיר את הנשמות למקומן ולהביא מנוחה לכל. מב"י ילך בתוך הקליפות לכפות אותן

[5] מאמר הייחוד

התורה מתפרמת לשבעים פנים, המישים שערים ושישים ריבוא אותיות ונשמות, אך הכל כלול באותיות שם הוי"ה.

המצוות הן קישוטי השכינה להיראות בתשוקה לפני המלך

השכינה מיוחדת רק לעם ישראל ולארץ ישראל

כל אות משם הוי"ה מנהיגה את הנבראים ממנה

סוד הייחוד - בשם הוי"ה ובתורה - בסוד צורת האות א' והאות י'

לעת"ל יתגלו הסודות העליונים האלו בעולם ויתגלה ייחודו ית'

הקדמה שניה ל

מאמר שם מ"ב

מפס' ראשון ואחרון שבתורה יוצא שם מ"ב של אבגית"ן וכו', שבו נבראו שמים וארץ, להראות שהתורה היא שורש כל הנבראים

פס' ראשון מלמעלה למטה, ופס' אחרון מלמטה למעלה, ובהם תלויים שמים וארץ בסוד ברית אש

הפס' הראשון - יומם - מצד העליונים, הפס' האחרון - לילה - מצד התחתונים

שם מ"ב בסוד שם הוי"ה הוא בפנימיות וכולל ענייני התורה. שם מ"ב דאבגית"ן וכו' הוא בחיצוניות וכולל ענייני העולם. והם מורים שכל ענייני העולם כלולים בתורה

מעלתם של ישראל על המלאכים - בסודות התורה ובעניין הייחוד

תפילת אליהו על גילוי כבוד ה' בעולם (פתיחת אליהו דתיקוני זוהר תניינא)

"המשכילים" - בעלי קבלה. "זוהירו" - בוהר של רמח"ל

תקון ראשון לה

הגאולה תהיה בסוד שם הוי"ה שהוא פנימיות הכל

" אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' "

כל השמות הם ענפים משם הוי"ה, והגאולה לעתיד לבא תהיה בכל אותיותיו

שם הוי"ה נסתר אך כולל הכל. כל הכיניים וכל הנבראים יוצאים ממנו ומונהגים על ידו

ישראל מושרשים בשם הוי"ה, לכן הם גם כללות הכל

מעלת ישראל על כל הנבראים - בעבודת הייחוד. ולעת"ל ישלמו על הכל מכח גילוי שם הוי"ה

סוד הייחוד ע"י שם הוי"ה. ועניינו חיבור ג' בחינות: א - עתיקא קדישא. ב - אבא ואימא. ג - קוב"ה ושכינתיה

ישראל מייחדים את שמו במהלך התפילה כגון בק"ש, קדושה וברכת כהנים ואז הברכה שורה עליהם

המלאכים זקוקים לעבודת הייחוד של ישראל

שורש העניין הנ"ל - בסולם יעקב
 בזמן הגלות, מידת הגבורה מלבישה את שם הוי"ה והס"א מכסה על אורו
 בזמן הגלות יש בלבוש השק תקון, בסוד קבלת הייסורין. כמו אלו שמסרו נפשם על קידוש ה'
 לעתיד לבוא עשו וישמעאל (הנכלל בעשו) ייהפכו משק לקש ע"י תרין משיחין
 משה רצה שגאולת מצרים תהיה האחרונה, לכן ביקש שקודם יבוא אליהו ואח"כ משה יגאל את העם
 משה הכין תיקונים לגאולה האחרונה, ויבוא עם תרין משיחין, לגאול את ישראל. "ולכל הירד החוקה" -
 מב"י לבדו. "ולכל המורא הגדול" - מב"י מתחבר במב"ד
 הרמח"ל מסייע לשכינה בגלות, ויהיה "מנחל לה" בגאולה
 ע"י לימוד הקבלה, מתדבקים בפנימיות השכינה ומחזקים אותה
 בזמן הגלות, ה' מאיר לשכינה מכפנים. אור זה התגלה לרמח"ל, ולעת"ל לכל ישראל

תקון שני מה

ס"ת שכתב משה

"ויכתב משה את התורה הזאת"
 "ולכל הירד החוקה" - תושבע"פ. "ולכל המורא הגדול" - תורה שכתב. בס"ת שכתב משה נראו תורה שכתב,
 תושבע"פ וכל סודותיהם
 שורש התורה - בעשר ספירות, לכן היא נכללת בעשרה דיברות וניתנה לישראל, לעשות על ידה את
 תיקוני הספירות
 עשרת הדיברות בסוד "נעשה" - תיקוני התורה למעשה
 ס"ת של משה בסוד "ונשמע" - ידיעת סודותיה
 בקריאת התורה בציבור מתעוררת השפעת ס"ת של משה בהבנת התורה וסודותיה, ומכוח מאירים גם
 שאר ספרי הקודש
 מפמזירין בנביא להמשיך חכמה ממשה. התפשטות החכמה והנבואה בישראל - רק מכת משה

תקון שלישי מה

מסירות נפש עבור השכינה!

הקב"ה מתרחק ומסתתר מן השכינה אך לא עוזב אותה.
 ע"י המסירות נפש של משה והמצוות שישראל עושים, קוב"ה ושכינתיה מתקרבים
 ומתחברים.

"ועתה יגדל נא כח אדני"
 "ולכל הירד החוקה" - שכינה בגלות. "ולכל המורא הגדול" - בזמן הגאולה,
 משה הכין תיקוני השכינה לדורות
 השכינה בגלות מתלבשת בשרי האומות לשמור על ישראל

ע"י תפלה בביהכנ"ם ובכוונה, גורמים לקוב"ה להתקרב לשכינה
 "ולכל היד החזקה" - השכינה מתחזקת בגבורת זרוע שמאל להציל את עצמה ואת ישראל
 הקב"ה שומר את השכינה, וישראל - ע"י קיום מצוות - גורמים לשכינה לשמור עליהם
 בגאולה יהיה "מורא גדול" מפני גילוי השכינה
 קוב"ה ושכינתיה נכללים זה בזה בתפילין בסוד שם שד"י
 ארבע ציציות (כנגד אותיות הוי"ה) המתחברים אל הלב (השכינה)
 ע"י שלא יוצאים מתחום שבת גורמים שקוב"ה לא יעזוב את השכינה
 בזכות מצות ברית מילה ישראל מקרבים קוב"ה לשכינתיה, אם שומרים אות ברית

תקון רביעי נו

היד החזקה

"אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה"
 "ולכל היד החזקה" - יד שמאל. "ולכל המורא הגדול" - ה' אצבעות דשמאל
 יד הרמה - דעת. יד הגדולה - חסד, ימין. יד החזקה - גבורה, שמאל
 יצי"מ - ביד חזקה בסוד גבורה, ולכן לא היתה שם גלות נוספת
 גאולה בכל - בסוד חסד ולכן לא נשלמה
 לעת"ל ניגאל גם כן ביד חזקה, אך בסוד ה' אצבעות
 משה זכה במצרים למ"ט שערי בינה. אך משיח יזכה גם לשער ה'
 מצוות הזכרת יצי"מ - להמשיך כח מהיד החזקה שגילה משה, ובה יתחיל התקון לעת"ל
 משה יבוא עם תרין משיחין לקבל את שער ה'
 "והמשכילים" - היודעים סודות צירופי התורה. "זיהירו כוהר הרקיע" - שמצירופי האותיות שבו,
 נעשו כל פרטי הבריאה
 שורש כל צירופי התורה - בשלש הוי"ות.

תקון חמישי סד

הגבלת כח ה"א

"דיה לצרה"
 "ולכל היד החזקה" - דיה לצרה בשעתה
 "היד החזקה" - מגבילה את כח ה"א, לפי הצורך והזמן
 בגלות, התפילות על הגאולה לא נענות, בגלל הענן המכסה עליהן
 בכח הדמעות מעבירים את הענן ואת כל החמאים
 "והמשכילים" זיהירו כוהר הרקיע" - מכח הדמעות, שיוסיפו חן ושמחה להארת פניהם
 המסתכל בפני רשע או צדיק - מושפע ממנו

"והמשכילים יזהירו כוזה הרקיע" - תרין משיחין, שבגלות הם סובלים אך בגאולה הם מאירים בגלות, השכינה מתגלית למי שזוכה לאור התורה, ושומרת עליו

תְּקוּן שִׁישִׁי סח

סוד הקמת המשכן

משה ושני המשיחים משלימים את תיקוני השכינה של כל שאר הצדיקים

"ויקם משה את המשכן"

"היד החזקה" - ו"ד משד", "ולכל יוד החזקה" - נהי"מ דו"א והשכינה

"ולכל המורא הגדול" - ש' דשר", חג"ת דו"א

מטה משה רימו לשם שד"י ולממ"ט

"ולכל יוד החזקה" - משכן שהקים משה במדבר

כאשר השכינה (כבוד ה') במשכן, אז גם הקדושה שורה בו

תקון השכינה בסוד המשכן - ע"י כהנים לווים וישראל

הצדיקים פועלים לתקון השכינה עבור כלל ישראל, אך התקון לא נשלם אלא ע"י משה

מעשים שהשכינה שורה בהם - מתקבלים לפני המלך

"והמשכילים" - משה ותרין משיחין, המשלימים את תיקוניהם של "מצדיקי הרבים"

שמות הוי"ה ואדנות הם פנימיות וחיזוניות שבמשכן ובר' מחנות שסביב לו

תְּקוּן שְׁבִיעִי עד

גילוי שכינה

בגלות, השכינה נתקנת בהסתר, אך הגאולה - בסוד גילוי שכינה

"היום הזה אחל תת פחדך ויראתך"

"ולכל יוד החזקה" - במדבר. "ולכל המורא הגדול" - בזמן גילוי שכינה

לפני התקון - השכינה מסתרת והיד החזקה עומדת כנגד הקליפות

לאחר התקון - גילוי שכינה ומורא גדול מפניה

כל עוד השכינה לא במקומה, היא לא יכולה להתגלות, וההנהגה - מצד צדיק (כמו בימי השופטים)

שאלו - מצד צדיק, והשכינה אמנם התחברה בו בגלוי, אך דוד - מצד המלכות עצמה,

לכן בימיו השכינה היתה במקומה ונמשכה מלכותו

הפרדת יסוד ומלכות, בימי ירבעם ורחבעם, הביאה לחרבן ביהמ"ק

דוד קיבל לשון הרע ודיבר מתוך כעס וגרם להפרדת היסוד מהמלכות

כל זמן שהיו ישראל במדבר - התחזק משה כנגד הטומאה בסוד "היד החזקה". אך במלחמת סיחון ועוג היה גילוי

שכינה בסוד "המורא הגדול"

ה' גילה למשה בסנה את סודות ההנהגה והכניעת הס"א

תקון שמיני עט

חיבור מב"י עם מב"ד

"וזאת ליהודה ויאמר, שמע ה' קול יהודה ואל עמו תביאנו, ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה"
 "ולכל היד החזקה" - הי"ד דיהודה. "ולכל המורא הגדול" - ו"ה דיהודה. לפני גילוייה,

המלכות נכללת באות ד' ונתקנת מאותיות הוי"ה הסוככות אותה

תקון השכינה - כשהיא מתגלית בפני עצמה בכל אותיות "ארני" ונעשית היכל לשם הוי"ה

התקון התחיל בימי דוד ויושלם בזמן המשיח

שתי ידיים דעתיק יומין מתחברות בתרין מזלין למעלה, וז"ס חיבור תרין משיחין למטה

מב"י שולט בתחילה ואח"כ מתחבר אל מב"ד על מנת לשמור עליו. מב"ד הוא העיקרי והוא הנוטל

את המלכות אך שניהם בחיבור אחד.

ע"י היד הכוללת שתיים שמקבל מב"ד, הוא נעשה מרכבה להם, ומב"י כמותו כי הוא מתחבר בו.

מב"ד - במלכות, לכן לו ראויה המלוכה מב"י - ביסוד, ע"מ לחזק את מב"ד.

ע"י מב"ד ומב"י נשלם הדיוקן העליון. כנגדם - עשיו וישמעאל שמסתירים את שלמותו

תחילת התקון - בחיבור צלם ודמות למעלה. והשלמתו - בחיבור תרין משיחין למטה

בכל מקום נמצא שם הוי"ה וכנגדו תרין משיחין - המתקנים הכל בסוד זכר ונקבה ואז אין אחיזה לס"א

תפילה בכוונה מחברת את כל העולמות

לאחר התכללות העולמות בתפילה, המשיח משלים אותה עבור כל ישראל

אם אדה"ר היה מחכה עד שבת, הרע היה חוזר לטוב ומב"י היה ניצול ממות

תקון חטא אדה"ר - במתן תורה שבו חזר הרע לטוב, ועיץ הדעת (מב"י) נתקן והתחבר בעץ החיים (מב"ד).

ואז עץ החיים יכול להתגלות בעולם

חטא העגל החוזר את פגם עץ הדעת והוצרכה מיתה לדור המדבר ולמב"י כדי שבכך יתוקן הפגם

מב"י ניצל ממוות ע"י אריכות הגלות ותיקוניה ובזכות בעלי הקבלה

השכינה מצפה לראות מה יהא על מב"י באחרית הימים, ומעוררת עליו רחמים

לוחות ראשונים: מצד עץ החיים - שהוא הכלל, בלי מחלוקת

לוחות שניים: מצד עץ הדעת - פרטים, ימין ושמאל

מחשכינה יוצאים כל הדברים ומתפרטים: נשמות הצדיקים, כל הבריות והמלאכים

המלאכים - בבחינת דיבור (חיצוניות). ישראל - בבחינת קול (פנימיות)

לעת"ל יתחברו האילנות וממילא גם הענפים, כיון שלא תהיה ס"א שגורמת לפירוד

בזמן הפירוד, במצרים - "חרפת נעורי"

בזמן החיבור, כשתעבור הס"א מהעולם - "אלוף נעורי"

גלות מצרים היתה מיועדת להיות 400 שנה כנגד ד' קליפות, לכן לאחר שהתקצרה הוצרכו ד' גלויות.

בגלל שחטאו במדבר, הוצרכו 40 שנה שם, כנגד ד' הקליפות

מכיוון שלא נימולו השתעבדו תחת טומאת מצרים, ולא יכלו לסבול את כל אורך הגלות

ישראל נצטוו על דם מילה - להינצל מהקליפה. וע"י דם פסח - להתחבר בקדושה. אך מכיון שהגלות לא נשלמה, לכן נמסרו שוב בידי הקליפה, לאחר חטא העגל והמרגלים
 ד' המלכויות מתחזקות מהבה שקיבלו במצרים. לעת"ל יישבר השורש (קליפת מצרים) וממילא הענפים (ד' המלכויות). וז"ס מצוות זכירת יציאת מצרים
 גם במדבר הושפעו מטומאת מצרים, עד שנימולו
 לעת"ל הכל יתוקן ע"י חיבור מב"י עם מב"ד, וכולם ייצאו מהגלות, ללא עיכובים, קטרוגים או ערב רב, לתקון שלם ונצחי

תְּקוּן תְּשִׁיעִי צו

יראה ואהבה

"ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך, כי אם ליראה את ה' אלהיך ולאהבה אתו"
 "ולכל היד החזקה" - אהבה הכוללת יראה
 "ולכל המורא הגדול" - יראה הכוללת אהבה
 מי שאין בו אהבה ויראה, לא ראוי לעלות לפני המלך
 ומי שיש בו יראה ואהבה, קוב"ה ושכינתיה שורים עליו

תְּקוּן עֲשִׂירִי צט

משה מחבר ימין ושמאל

"משה ידבר והאלהים יענו בקול"
 "ולכל היד החזקה" - שמאל. "ולכל המורא הגדול" - ימין.
 "אשר עשה משה" - מצד עמודא דאמצעיתא, ושם כולל ימין ושמאל להשלים את תיקוני האבות כראוי

תְּקוּן אֶחָד עֶשֶׂר ק

אימא מחברת קוב"ה ושכינתיה

"הן לה' אלהיך השמים ושמי השמים"
 "ולכל היד החזקה" - אימא עילאה. רוח מחכמה סתימאה יורד לאימא ומחבר קוב"ה ושכינתיה והוא סוד הנבואה ורוח הקודש
 כל הטמאים מסתלקים מפני רוח זו
 אימא (אות ה') נמצאת בתוקפה (יד החזקה) לחבר קוב"ה ושכינתיה
 "ולכל המורא הגדול" - כשאימא מחברת את בניה, כל העולמות עומדים בדממה ובריאה. לאחר החיבור, החיות עולות לקחת מהאור ומיד חוזרות
 שישראל עושים רצון ה', הם נותנים כח לחיות/לשכינה לעלות למעלה ולהוריד למטה כח וברכות עבור ישראל
 ע"י זכויותיהם של ישראל ד' החיות עולים כנשרים - ברחמים

הניגון שעולה בתפילה, מחבר נצח עם הוד, ויסוד עם מלכות
בתפילת שמונה עשרה נעשה חיבור קוב"ה ושכינתיה ע"י אימא ובשם ע"ב
וזה כתחית המתים ממש לשכינה
היד החזקה - אימא המחזקת את כולם מפני הס"א

תקון שנים עשר קז

הכנת הס"א באש - בסוד החשמל

"כי באש ה' נשפט ובחרבו את כל בשר"
"ולכל היד החזקה" - חשמל. "ולכל המורא הגדול" - חיות אש ממלכות
החשמל שומר על הפנימיות מפני הס"א, וכן יהיה לעת"ל כנגד גוג
מב"י יעשה נקמות בעובדי ע"ז, מכח קו שמאל - בינה, גבורה, הוד ומלכות
מב"י יעביר את הס"א מהעולם בכח שם מ"ב, ומיד יפתחו שערי השכינה
החשמל סובב את עשר הספירות ואת ישראל ומצילם ממי שלא ראוי
ארבע סוגי מיתות צפויות לס"א ע"י החשמל, והן גרמוזות בארבע אותיות ארנ"י

תקון שלשה עשר קיב

תיקוני השכינה ע"י ניגוני התפילה

"אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה'..."
"ולכל היד החזקה" - בית ראשון. "ולכל המורא הגדול" - בית שני
תחילת תקון העולם - בבית ראשון. שלימות התקון - בבית שלישי
בית שני - תחילתו של בית שלישי
כשכוחות המומאה מסתלקים, השכינה עולה ע"י ניגונים
הניגון עולה בשש - בשמע ישראל. ויורד בשש - בשכמל"ו
פירוש עשר "הללויה" שבמזמור קמ"ח:

- (1) "הללו את ה' מן השמים" - השירים המתעוררים בשמים בעקבות לימוד התורה
- (2) "הללוהו במרומים" - שיר של מלאכי עליון
- (3) "הללוהו כל מלאכיו" - השיר של הממונים על פרנסת העולם
הברכה נותנת כח למלאך הממונה להמשיך ברכות לאותו מאכל
מי שלא מברך - הס"א שולטת על אותו מאכל ומממאה את מי שאוכל אותו
- (4) "הללוהו כל צבאיו" - השירים שישראל מעוררים לפני ה', כדי להמשיך עליהם שפע של קדושה
- (5) "הללוהו שמש וירח" - השיר ששרים לה', השמש והירח, השולמים על כל שאר הכוכבים
- (6) "הללוהו כל כוכבי אור" - שאר הכוכבים והמזלות, שעומדים להמשיך שפע לעולם, להנהיג הכל כראוי
- (7) "הללוהו שמי השמים" - השיר של העליונים, מתעורר כנגד הניגון שעולה מהרקיעים התחתונים,

וממושך לעלות

- (8) "יהללו את שם ה' כי הוא צוה ונבראו" - כל השירים עולים אל השכינה כדי לתקן הדברים כראוי, משום שהכל נמסר בידיה (מאימא), להנהיג את העולם
- (9) "הללו את ה' מן הארץ תנינים וכל תהומות" - אלו שמתחת לתחום הקדושה, שאין להם קיום אלא במה שלוקחים מתוך הקדושה
- (10) "יהללו את שם ה' כי נשגב שמו לבדו" - כאן הכל נכלל בכללות אחת כשבנה שלמה את בית המקדש - נאמר שיר השירים שכולל כל השירים העליונים. בזמן שהכתנים היו מקריבים קרבן, הלווים היו מעלים אותו בניגון שלהם "שיר למעלות" - רומז לו' קצוות וליסוד שמנוחתו בשבת ניגוני התפילה הנאמרים בכונה - מקשרים את כל המדרגות ומבערים את הרע מהעולם

תיקון ארבעה עשר קיט

חיבור ישראל במב"י ומב"י במב"ד

"יהודה אתה יודוך אחיך ירך בערף איבך, ישתחוו לך בני אביך"
 "ולכל היד החזקה" - דוד. "ולכל המורא הגדול" - משיח
 דוד תיקן ממלכות עד אימא. שלמה העלה את השכינה לחכמה המשיח - שלימות התקון
 דוד - כנגד י"ד מדרגות של עליית השכינה. שלמה - השלמת העניין כראוי
 מב"י מתחבר במב"ד. חיבור יעקב (כל שבטו ישראל) עם יוסף (מב"י), מציל את יוסף (מב"י) מהם"א
 שניים מזרעו של יוסף - שלא נאבדו - הם מסוד יעקב. אך זרעם - מסוד יוסף
 עשרה שאבדו הם מסוד יעקב והם ניתנו לס"א, אך תוקנו כשנכללו בר' עקיבא. זו"ס מב"י שיכלול את כל ישראל
 ויתחבר במב"ד

תקון חמשה עשר קכב

המלחמה בנחש כמסירות נפש!

השכינה מוכנה לסבול את הצער שהנחש גורם לה על מנת להיות עם בניה ולהצילם.

"שלח ירך ואחו בזנבו"
 "ולכל היד החזקה" - בזמן שיבוא המשיח
 הידיים עולות ומתחברות כמוחין להמשיך ברכות למטה. למעלה, הידיים נעשות אחת
 הידיים משמשות להעלאת השכינה
 כשסמרין אחרנין שולמים, הידיים רפות. אך ע"י חיבור המשיחין, הן כסוד היד החזקה
 "ולכל המורא הגדול" - יום הדין הגדול. הדין יזכך את הצדיקים ויחריב את שאר הבריות, כהכנה לבנין החדש
 של העולם
 הכרות מלחמה על הנחש... בקשת עזרה מאליהו הנביא

ישראל מוסרים נפשם עבור קוב"ה ושכינתיה, והשכינה סובלת עבור ישראל השכינה יודרת לתהומות החושך ע"מ להציל את ישראל ולכפר עליהם, אך לעולם הטומאה לא שולטת בה השכינה בגלות - בסוד פרה אדומה
 ע"י הרגו מלכות השכינה מעלה את ניצוצות הקדושה מתוך הטומאה
 ישראל מוסרים נפשם להציל את השכינה מהנחש. הצדיקים צריכים להלחם בנחש ולהרגו, כפי שעשה משה בסנה "ולכל היד החזקה" - בזמן שיבוא המשיח
 כשיעבור הנחש מהעולם, יתחזקו האורות ויתקון הכל
 רשב"י התחיל את תקון השכינה ורמח"ל משלים אותו ובזכותם מתקיימים כל העולמות

תקון ששה עשר קלא

השכינה שומרת על ישראל בגלות!

השמירה - בסוד "היד החזקה". השכינה גם בסוד "יד" המקבלת וז"ם הצדקה. וגם בסוד "די" וזה סוד תחום שבת וההכרעה. כמו בן יבואר כאן עניין רגלי השכינה.

"בי אל רחום ה' אלהיך, לא ירפך ולא ישחיתך..."

"ולכל היד החזקה" - לשמור על השכינה בגלות כנגד כוחות הטומאה. השכינה מקבלת כל מי שרוצה

לחסות בצילה והיא שומרת על ישראל

"ולכל המורא הגדול" - הכל יראים מהשכינה

השכינה היא האחרונה לכן היא בסוד תחום שבת

הנשאר בתחום הקדושה בשבת זוכה לעטרות עליונות

השבת מבדילה בין ישראל לאומות

לעת"ל לא יהיה תחום לשכינה, כי הס"א תעבור מהעולם

לכן השומר שבת זוכה לנחלה בלי מצרים

הנותן צדקה, גורם לצדיק להשפיע ברכות לשכינה. וגורם לשכינה להיות מסוגלת לקבל יותר

מי שלא נותן צדקה, גורם לעצמו ולשכינה להישאר בריקנות והסרון האור

"ולכל היד החזקה" - ה' מחזק את ישראל בגלות ע"י השכינה

"ולכל המורא הגדול" - יראה מפני מי שהשכינה שורה עליו

תקון השכינה - ברגליה, שבהם תלויים העולמות התחתונים

לאחר תקון רגלי השכינה בסוד שלשת הרגלים, רוח הקודש שורה על ישראל בשמחת בית השואבה

בזמן התקון יורדים גשמי ברכה מצד השכינה, אך בזמן הקטרוג יורדים אבק ועפר מצד הס"א,

וצריך להסיר את הנעליים שנדבק בהם הרע הזה

הסרת הנעליים - כדי שיתפשטו רגלי השכינה למטה ואיתם רוח הקודש

בזמן החורבן הרגליים נאספו למעלה, והעולמות חשבו להיחרב

גם בזמן הקטרוג, השכינה מחזקת את העולמות שלא ייחרכו ע"י יד שמאל שלה

תְּקוּן שִׁבְעָה עֶשֶׂר קֶלֶט

בגלות מתחזקים בזרוע שמאל

"חזקו ידים רפות, וברכים כשלות אמצו"

"ולכל יד החזקה" - הזרוע העליונה. "ולכל המורא הגדול" - השכינה שמתקשרת בה

השכינה מתחזקת בשמאל העליונה ומחזקת בשמאל שלה

אם משה לא היה מתקן תקון זה, העולמות וישראל לא היו מתקיימים ח"ו

תקון השכינה - בחיזוק הידיים והתפשטות הרגליים ובסוד חיבור זכר ונקבה

תְּקוּן שְׁמוֹנֵה עֶשֶׂר קֶמָא

חיזוק השכינה בכתיבת ספרים

"כתב זאת זיכרון בספר"

"ולכל יד החזקה" - חמשה חומשי תורה, וד' פעמים אור דמעשה בראשית. שורש כל הבריאה וכל התורה

ב"אור" הנעלם, וגילויים ב-"אור י"

"ולכל יד החזקה" - ה' אצבעות של ה'יד, כנגד חמשה חומשי תורה

"ולכל המורא הגדול" - משנה וגמרא

כל חלקי התורה נרמזים באותיות הוי"ה:

תורה חרשה - כנגד אות י'. היא תורת האצילות שתתגלה לעת"ל. כולה סודות עליונים,

ומוחדת בהתחדשות התמידית שבה

אות ה' - תורה ומשנה תורה. כנגד בינה ותבונה

אות ו' - שישה סדרי משנה. כנגד זעיר אנפין

אות ה' אחרונה - גמרא ירושלמית ובבלי, כנגד לאה ורחל

השיעבוד בגלות מתבטא בגמרא, אך על ידה יפסקו עמלקים מהעולם

קושיות שצריך לזרוק אותן כמו את הם"א

קושיא שאין עליה תירוץ עד לעת"ל

קושיא בשביל התירוץ

קושיא - לטעמוך. לגרש את הנחש מכל מקום

"קשיא" - אין כח לתרץ אותה עד לעת"ל

"תיקו" - אין עליה תירוץ, עד שיבוא אליהו לעת"ל

"תיובתא" - מהדברים הנעלמים ששרשם באימא שתתגלה לעת"ל

בתחילה, מסירת תושבע"פ היתה תלויה בלב. בהתגבר הקלקול, חזקה תושבע"פ ע"י הכתיבה

וכל הספרים במשך הגלות הם חלקים בתקון

תקון תשעה עשר קג

המלחמה בנחש - מכח אימא וחיבור קוב"ה ושכינתיה

"ויוציאנו ה' ממצרים ביד חזקה..."

"ולכל היד החזקה" - זרוע שמאל המתחברת באימא

משה הכין את המלחמה בנחש לגרשו ממחנה הקדושה

כשהזרוע לבר - היא יד כחה המחשיכה. אך ע"י אימא, היא "יד החזקה" המשמחת, ואז הס"א מסתלקת

לעת"ל השכינה תתחזק להילחם בטומאה מכח אימא, ואת כלי המלחמה תיקח מן המלך

"ולכל המורא הגדול" - השכינה כשמתחזקת ע"י יד ימין

הקב"ה מחזק את השכינה בגלות. לעתיד לבוא היא תתחזק מצד אימא

המקווים ומצפים למלך, גורמים שלא יתרחק מהשכינה. ואז יורד שפע לישראל והצדדים הרעים נכפים

תקון עשרים קגד

מלך וכהן גדול

"שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלהיך בו, מקרב אחיך תשים עליך מלך, לא תוכל לתת עליך

איש נכרי אשר לא אחיך הוא"

"ולכל היד החזקה" - מלך. "ולכל המורא הגדול" - כהן

מלך - תקון הגוף. כהן - תקון בסוד העבודה, בסוד הנשמה

המלך הוא כסא כבוד לשכינה ובו התקון של כל העם

הגרים יתקונו תקון שלם רק לעתיד לבוא

לעתיד לבוא הגוף יתקון, אך עד אז גר לא יכול להיות מלך כי גופו נבנה מתוך הטומאה

"ולכל המורא הגדול" - כהן גדול, מצד החכמה שמשם יראת הרומויות והוא גורם לטהרת העולם

בגלות אין כהן גדול כי נפסקה העבודה אך שאר כהנים נשארו לברך את ישראל

תקון עשרים ואחד קגה

גאולת מצרים הושלמה במתן תורה

"ויהי למטה בכפו... ויוציאה והנה ידו מצרעת כשלג... ויוציאה מחיקו והנה שבה כבשרו"

"ולכל היד החזקה" - יציאת מצרים ומראה הסנה

משה הכין בסנה את הכנעת הנחש והיציאה מהגלות

"ולכל המורא הגדול" - במתן תורה. ישראל יצאו משיעבוד הס"א ע"י דם מילה. ע"י דם פסח התחילו

להיכנס לקדושה. על הים נכבשה הס"א תחתיהם. ובמתן תורה הושלם התקון ונקשרו בשרשם לעולמים

הס"א מתחזקת רק כשאור הקדושה נסתר

השכינה מראה את אורות המלך למטה בדרך נבואה, ועל ידה מסתכלים בסודות עליונים

תְּקוּן עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם קסב

משה הכין את אפשרות הנבואה עבור כל ישראל
מתוך החיבור עם המלך, השכינה מגלה מראות הנבואה

"והיה אחרי כן, אשפוך את רוחי על כל בשר ויניבאו בניכם ובנותיכם..."

"ולכל היד החזקה" - השכינה שממנה מתגלים מראות הנבואה

לפי זיכור הגוף, כך אופן קבלת הנבואה

הקבורה - לתקון הגוף. אך גופו של משה כבר היה מתוקן לכן מקום קבורתו לא נודע

כשהמלך נסתר מהשכינה, הסמטין אחרנין מחשיכים את אורה. אך אז היא שומרת כמסך

ביניהם לבין המלך

"ולכל היד החזקה" - גילוי הסודות ע"י השכינה בקריעת ים סוף

"ולכל המורא הגדול" - הנבואה לעתיד לבוא, שתהיה מכוחו של משה

תְּקוּן עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה קסז

חיבור הכל בבית המקדש, והעלאת הכל ע"י אש המזבח

"ופחדו אל ה' ואל טובו"

"ולכל היד החזקה" - בית המקדש, מקום חיבור הכל

"ולכל המורא הגדול" - האש שיוודת על המזבח מלמעלה

בניין בית המקדש מחבר את כל המקומות כאחד, כי שם נכלל הכל

השפע מבית המקדש מגיע לבית דוד ומשם לכל ישראל

הדברים של שלמה - מכוחו של דוד

פילוג הממלכה - כשכפרו בבית דוד

הכל יחזור להתחבר בבית המקדש, וגם שני משיחין, שיהיו בחיבור אחד ביניהם

"ולכל המורא הגדול" - אש המזבח, שאינה נפרדת מהמזבח לעולם, ורק על ידה עולים הקרבנות

ביום הכפורים נוספת מערכה על המזבח - מצד אימא

תְּקוּן עֶשְׂרִים וָאַרְבָּעָה קעב

מטרת העונשים: תקון המדרגות העליונות

תקון המדרגות - ע"י העברת הפנים מהן - בזמן הגלות

לעומת תיקונם בזמן חבלי משיח

"בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים, ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו"

"ולכל היד החזקה" - שמירת ישראל בזמן הגלות.

"ולכל המורא הגדול" - פחד של ישראל בזמן חבלי משיח
 עונש הוא תקון למדרגייה העליונה שנפגמה
 התוכחות הראשונות - מצד רחל, והקב"ה אמרן
 התוכחות השניות - מצד לאה, ולכן משה אמרן
 האומר דבר בשם אומרו - ממשיך הארה מלמעלה
 משה רצה לומר את התוכחות לתקון המדרגות ולטובתן של ישראל
 "ולכל המורא הגדול" - מפני גדול הצרות בסוף הימים
 תקון כל המדרגות כאחד, יביא להתגברות הצרות, עד שברגע אחד יתגלה האור לגאולה שלימה

תקון עשרים וחמשה קעח

ייחוד קוב"ה ושכינתיה ע"י אימא

סוד קריאת שמע!

"שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד"

"ולכל הוד החוקה" - כ"ה אותיות הייחוד

סוד פס' "שמע ישראל": קוב"ה ושכינתיה המחברים תמיד ע"י אימא

הזכות של קריאת שמע תציל את ישראל מכל צרה, מצד הבינה

"ולכל המורא הגדול" - יראה (מסירות נפש) ואהבה (דביקות) שבמולה "אחד"

למרות שלא ננאלים מיד ע"י הייחוד בקריאת שמע, אך התיקונים נשמרים עד לעת"ל

חיבור קוב"ה ושכינתיה ע"י אימא, בקריאת שמע, בתורה ובסוכה

לעת"ל, כמו בשבועות, וננסים ישראל בסוד הייחוד, מכה אימא

תקון עשרים וששה קפד

סוד מצוות עשה ומצוות לא תעשה

"מגדל עז שם ה', בו ירוץ צדיק ונשגב"

"ולכל הוד החוקה" - רמ"ח מצוות עשה. ע"י מצוות עשה מיוחדים קו"ש

"ולכל המורא הגדול" - מצוות לא תעשה

העובר על מצוות לא תעשה גורם לם"א להיאחו בשכינה

תקון עשרים ושבעה קפו

עליית השכינה עד הכתר

"והיה אור הלבנה כאור החמה"

"ולכל הוד החוקה" - שכינה. "ולכל המורא הגדול" - שתי זרועות

משה העלה את השכינה עד חסד וגבורה. במתן תורה חיזק אותה בבינה. דוד השלימה בבינה, שלמה העלה אותה עד החכמה לעת"ל משה ישים את השכינה עד הכתר לאחר עליית השכינה עד הכתר, שניהם יהיו נודעים בהשוואה אחת

תקון עשרים ושמונה קצ

תקון הגוף

העברת הזוהמא מהגוף, והערב-רב מתוך ישראל

"וראו כל בשר יחדיו"

"ולכל היד החזקה" - מצד הנשמה. והיא בצלם של מעלה ממש

ובכוחה לעלות ולהיכנס לכל מקום כרצונה

"ולכל המורא הגדול" - מצד הגוף, הגוף צריך להיות משועבד לנשמה ולא להפך

במתן תורה תוקנו הנשמה והגוף. בחטא העגל שבה הזוהמא, אך לא כמקודם

במוות, הגוף נמא עד שמתעכל בעפר ונמהר. ובתחיית המתים - התקון השלם

המוות - להעביר הזוהמא. לכן לעת"ל לא יהיה מוות כי לא תהיה ס"א

ישראל נמהרים מהערב-רב מעט בכל דור.

הנודים במדבר ובגלות - עד שייתמו מתוך ישראל כל הערב-רב שהתגירו

הערב-רב גרמו להתגברות תאוות הגוף וחיוק הס"א

לעת"ל הבשר יתקדש בקדושה עליונה

תקון עשרים ותשעה קצו

פקידה וזכירה

"מקימי מעפר דל מאשפות ידים אביון"

"ולכל היד החזקה" - פקידה. י"ד משד"י. התחזקות השכינה בעודה תוך הקליפות

"ולכל המורא הגדול" - זכירה. כאשר השכינה מגיעה לשלימות

השכינה מסתרת בגלות בסוד אות י' משד"י שלא מתגלה

בשעה (בשכינה) יש התפרטות לחלקים ורגעים, ובכל רגע יש רע"ג מדריגות

הרוגו על ישראל נמשך רגע אחד משעה, וסודו בהוד השכינה, וממנו מתחזקים כל הטמאים

הרוגו לא נמשך רנ"ע שלם אלא "כמעט רגע" בסוד עב"ד

כשהס"א מתחזקים השכינה מסתרת

בפקידה - הולכת ומתמלאת עד שנפתחת. בזכירה - עולה מהקליפות להתחבר במלך

פקידה - בשמאל. זכירה - בימין

ע"י אברהם השכינה נקשרת בימין. וזכותו מגינה על ישראל בגלות

ע"י אברהם תהיה לישראל ולעולם כולו מנוחה שלימה והתחדשות לעת"ל
לעת"ל הברכות נמשכות מג' אבות אל הצדיק ותרין משיחין ואל כל ישראל

תקון שלושים רה

התנלות האור הגנוז

האור הגנוז יתגלה בגאולה מתוך חיבור קו"ש, בנין ביהמ"ק וחיבור תרין משיחין. וז"ס השלום
שיעשה אליהו הנביא

"כי ה' יהיה לך לאור עולם"

"ולכל היד החזקה" - ירושלים (בסוד השכינה) שתופסת בכל המדריות של כל השבטים,
לקשור אותם כאחד

"ולכל המורא הגדול" - ביהמ"ק. המורא מפני המלך הגדול ששורה שם

לעת"ל הגאולה תהיה מצד הזכר ולכן לא תהיה אחריה גלות

ביהמ"ק יבנה מצד הזכר והנקבה בסוד תרין משיחין

אליהו הנביא יגלה את הצדיק וקשר אותו בשכינה להאיר בה

בגלות קב"ה פועל בהסתר, והעליות והירידות הן מצד השכינה. לעת"ל הכל מצד קב"ה, וללא הסתר

באליהו יש בחינה מצד השכינה (בסוד שם ב"ן) ובחינה מצד צדיק (בסוד פנחס)

לכן הוא זה שיוכל להכיר קו"ש ותרין משיחין

בגלות, הם"א מסתירים את אור השכינה. בגאולה הם משתעבדים תחת השכינה ומתגלה האור הגנוז.

בגאולה - אורות חדשים יאירו בשכינה. המשיח - שלימות התיקונים של כל שית אלפין, כדי להגיע לשבת

תקון שלושים ואחד ריג

חיבור ישראל בשרשם

התקשרות זאת מלמטה למעלה נעשית לפי סדר העברת השפע מלמעלה למטה: ביהמ"ק,
תרין משיחין, שרי אלפים וכו'

"ולכל היד החזקה" - העברת הערלה בזמן הגאולה. כמו שהיתה העברת הערלה במצרים והתקשרות

בשרשים עליונים במתן תורה, כך יהיה גם לעתיד לבוא

לאחר שה' נתגלה ושמעו את קולו, נתדבקו בו בדביקות שלמה

"ולכל היד החזקה" - להעביר המומאה מישראל.

"ולכל המורא הגדול" - כאשר יתגלה המלך, ומאז יתדבקו בו כולם לעולמים

באותו יום יקריבו קרבנות לחבר הענפים בשורש, כמו שהיה במתן תורה

הרמח"ל מאיר בעולם, וממנו מאירים אחרים לכל צד

עצת יתרו למשה - להנהיג לפי הסדר העליון, בסוד שרי אלפים וכו'

יתרו לא רצה לחזק את מצרים, לכן זכה לעשות הסדר הנ"ל בישראל

גם לעת"ל הכל יסתדר בסדר זה
 "ולכל המורא הגדול" - בגילוי קוב"ה ושכינתיה בביהמ"ק, על תרין משיחין, ומהם יקבלו כולם כשיבואו בג' רגלים
 ובהקהל

תקון שלושים ושנים ר"ח הגאולה בכח "אל שדי" ע"י משה

"וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב כאל שדי..."
 "ולכל הוד החזקה" - בזמן שנכנסו ישראל לארץ, משה היה אמור להכניס את ישראל לארץ ב"אל שדי" בלי
 מלחמה אם לא היו חוטאים
 "ולכל הוד החזקה" - בגלל קטרוג הס"א, יהושע הכניסם לארץ בשם "אלהים", אך הכל מכוחו של משה
 לעת"ל ישלים משה את התקון
 "ולכל הוד החזקה" - להוציא את הטמאים מהארץ
 "ולכל המורא הגדול" - פחד של הטמאים מפני ישראל היושבים בא"י
 אם ישראל לא היו חוטאים בארץ, תקון זה היה בכל זאת מצליח

תקון שלושים ושלשה רכא סוד קריאת התורה

ע"י קה"ת כציבור ממשיכים שפע מצד אבא ואימא.
 פרטי עיבור החודש והשנה רומזים להארת אימא אל קוב"ה ושכינתיה.
 "יהיה קול השופר הולך וחזק מאד, משה ידבר והאלהים יעננו בקול".
 "ולכל הוד החזקה" - בזכות שהוסיף משה יום אחד מדעתו, ישראל נכנסים בלי רשות,
 כי הם חסידים העושים לפניו משורת הדין, ועי"ז יזכו לתורה חדשה
 "ולכל המורא הגדול" - ככל שהתגבר גילוי המדריוגות העליונות, כך משה קרב אליהם את ישראל
 יותר ויותר
 ככל שישראל חשקו להתדבק יותר, כך המדריוגות התגלו להם
 הכל נקשר כאחד באימא, לעלות למעלה, וז"ם עבודתם של ישראל
 השכינה נתקנת ונראית בסדרים ולבושים, לפי הגלויות והזמנים השונים
 סדרים שונים היו בזמן המשכן במדבר ובזמן דוד, אך הסדר השלם יותר היה בזמן שלמה
 שלמה הצליח להכניס את הארון לקודש הקודשים רק לאחר שהוכיח את מעמד הר-סיני
 במילים "ה' צבאות"
 "ולכל המורא הגדול" - במעמד הר סיני, ישראל הוכנו לכל הסדרים שהשכינה תתגלה בהם
 "והמשכילים" - טעמים ונקודות המתגלים בקריאת התורה. "יהירו כוהר הרקיע" - תנין ואותיות שבס"ת

מטרת ברכת התורה - לתת לעולה כח לתקן למעלה
ענין הברכה - קבלת רשות מאימא. וצריך לבוין בה לעורר התקון למעלה
בצירופי השמות אפשר להמשיך מלמעלה אור חזק. לכן ס"ת צריך להיות מדוייק באותיותיו
כל סודות הנבראים נכללו בחמשת ספרי התורה, בסוד אימא הנרמזת באות ה'
סוד העיבור הוא סוד הנהגת העולם, ונודע רק לישראל
השמש רומזת לקב"ה שמנהיג את העולם
שורש הנשמות ושורש כל בריות העולם - בסוד 12
הירח רומז לשכינה שמוציאה לפועל את מעשי הקב"ה
עיבור הירח - מכיון שסיבוב השמש ארוך יותר
אימא לא עוזבת את קודשא בריך-הוא ושכינתיה. ז"א מקבל כוחו מאימא
זו"ם עיבור החודש: ר"ח - מצד ז"א. יום נוסף בר"ח - מצד אימא
5 חרשים המלאים - מצד אימא. 2 המשנתנים - אחד מצד ז"א, ואחד מצד אימא
שניהם מלאים - כשאימא מחזקת את הארתה
שניהם חסרים - כשאימא מסתירה את הארתה
עיבור השנה בסוד אימא השומרת על נוקבא
כאשר אימא מתגלית יש 13 חרשים בשנה
החיות שמקבלים הבנים מאימא - בסוד הגילגול. כנשמה הבאה בגוף, נפתרת בו ומחייה אותו
תוספת הארה מאימא, המתגלית בבנים - בסוד עיבור נשמה
סודות אלו שמצד אימא שייכים רק לישראל ואסור לגלותם לגויים
החיבור שקיים תמיד בין אימא לז"א מתגלה בשנת העיבור או בחיבור פרשיות
חלוקת הפרשיות משפיעה על הנהגת העולם, ע"י העולים לקראו בתורה. זו"ם ההבדל במספר העולים בין שבת
לבין שאר הימים
כל פרשה היא כללות אחת של צירופי שמות, הכוללים כל הדברים שבעולם,
ועפ"ז נקבע מס' הפסוקים שבה
חיבור צירופי התורה נעשה ע"י אבא ואימא. ולכן יש פרשיות פתוחות וסתומות
בכל פרשה יש תקון עליון, לפי צירופי השמות שבה, המסדרים את המשכת הארה לממונה של אותה פרשה,
ואת הכח המתחלק לכל המחנות שתחתיו
לאחר שקרא, צריך לגלול את הספר ולהחזיר פניו לימין ולכרך
בקריאת התורה מתגלים המעמים והנקודות. וגם הם ניתנו בהר סיני
משה דיבר בטעמים ונקודות להמשיך הדברים מלמעלה למטה בתקון שלם
הפה שנפתח לתפילה מעורר פתיחת השער העליון, שיש בו שתי דלתות נצח והוד כנגד שתי השפתיים
קביעת המזוזה - בימין, שרומז לנצח, ובו השכינה נשמרת
כשהשכינה נקשרת במב"ד, אז מב"י שמור ממוות ויכול לגאול אותה, כשהוא ג"כ נקשר במב"ד

שער היראה. קבלת עול מלכות שמים בציצית ותפילין
 שער הניגון. פסוקי דזמרה ברצון הלב ובשמחה
 שער הברכה. "ברכו" לפתוח את שער ההיכלות להעלות את השכינה
 שער התפילה. מי שפועל לתיקון השכינה - תפילותיו מתקבלות
 שער התורה. ע"י קריאת התורה בציבור, התורה מתגלה ונמסרת לישראל

תיקון שלושים וארבעה רמו

מב"י עוקר את הס"א

"סיני ועוקר הרים"

היד - פלפול. בסוד מב". המורא - בקיאות. בסוד מב"ד

מב"י עוקר את הס"א, אך מקבל כוחות ממב"ד

מב"י גורם לחידוש הקשר בין הצדיק והשכינה

תיקון שלושים וחמשה רמו

לימוד התורה גבוה ממעשה המצוות

" נר מצוות ותורה אור "

היד מצוות. בסוד שם אלהים. המורא - תלמוד תורה. בסוד שם הוי"ה

מעשה המצוות מחזק את השכינה. לימוד התורה מגיע עד ראש לכל המדרגות

המצוות מחברות את הצדיק לשכינה

העמוד השמאלי נקרא בשם השייך לימין - בעז, ע"מ לכלול ימין בשמאל

בעז נקשר בד' מדרגות, וכן השכינה, ואז מתחזקת בו בסוד היד החזקה

היד - מצוה הנעשית ביראה ובאהבה גורמת לחיבור או"א וזו"ן

ע"י לימוד התורה, חכמה סתימאה מאירה בשכינה

תיקון שלושים וששה רנג

הציפיה לגאולה

" קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה' "

היד - האמונה החזקה בזמן הגלות והציפיה לגאולה

מי שמצפה גורם לאור העליון להתקרב אליו ומתחזק בקדושה

המורא - המצפה לגאולה גורם יראה גדולה לאומות העולם

תיקון שלושים ושבעה רנה

זכות אבות ומלך המשיח

"זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך "

היד - משה מחוק זכות אבות לזכות ישראל

המורא - משה מחוק את מלך המשיח שסובל ייסורים בשביל ישראל

תיקון שלושים ושמונה רנו

כיבוש הארץ

תיקון השכינה - ע"י הימצאותם של כל ישראל בארצם

"בונה ירושלים ה' נדחי ישראל יבנם"

היד - כנגד המקטרגים - בזמן ביאת הארץ וכיבושה

המורא - של החיצונים מפני ישראל כשנחלקה הארץ לשבטים

אימא ממלאה את האותיות ע"י הקוצין ומתגלה עליהם בסוד התגין

ע"י המעשה בשקתות המים, הפריד יעקב בין הגויים לבין ישראל

הקוצים התפשטו מאימא בסוד הדין, להעמיד הכל בגבולו

סוד הקדושה - בדביקות ואחדות. אך הסמ"א - בפירוד

סוד הנקודות - אימא מנהיגה את זו"ן

סוד התגין - הקשר התמידי בין אימא לזו"ן

קריעת הירדן והכנעת הכנענים מכח הנקודות ומצד אימא

סידור המלאכים - בעשר כיתות, לפי מדרגותיהם, ועפ"י ד' מחנות השכינה, לפי עבודתם

חלוקת המלאכים לארבע, מתפרטת ע"פ כ"ד צירופי שם אדנות

סדר השבטים במסעות, מקביל לסידור המלאכים

סדרי הס"א מקבילים בתבניתם לסדרי הקדושה, אך מוגבלים במקומם

לעת"ל ייהרס מקום שליטת הס"א, ויתאספו לתקוף את הקדושה

היד - כנגד ל"א מלכים שהתאספו לתקוף את ישראל בזמן כיבוש הארץ לאחר שנשבר מקום שליטתם

החיות מתמלאות מזוהר הרקיע ואז נוצצות ככוכבים. ומלאכים לוקחים ניצוצות אלו לפעול בהם בעולם

היד - שניתנה לישראל בזמן יהושע, להכניע שמש וירח וכוכבים בקליפה, ומאז הקדושה שולטת

היד - בזמן שנכנסו ישראל לארץ, כנגד שבעה עממים

א"י נחשכת בגלל הגויים שעליה אך לא נממאת אלא מתמאיהם של ישראל

היד החוקה מסלקת את החשך ממדרגות הקדושה ואת הגויים מן הארץ, וגם מומאתם (הצרעה)

טיפול עליהם לאברם

הטומאה התחזקה מצד שמאל בסוד מצוות ל"ת, ודווקא משם סופם של הרשעים ושל נוק' דקליפה -

ע"י שם " י-ה "

היד - כנגד המקטרגים, בזמן כיבוש הארץ
המורא - על כל האומות, בזמן שישראל במנוחה בארצם וביהמ"ק קיים
בגאולה, כל ישראל צריכים לעלות לא"י ומשם להתחבר בשכינה
צירופי המילה "אוי" - משמות הו"ה ואהי"ה
מכיוון שישראל בגלות הם לא גורמים חיבור קו"ש, ומכיוון שהם עומדים מחוץ לשכינה,
הקב"ה רחוק מהם

בגאולה, ה' יבנה את השכינה ע"י ישראל, ואח"כ יחזיר אותם למקומם
הנשמה בחו"ל היא כמו שאין לו לבוש השומר מפני כוחות החיצונים, ולכן שם הם שולטים עליה
בחמא העגל נלקח לבוש זה מעם ישראל, אך לעת"ל יוחזר להם ויאיר עליהם מתוך הייחוד העליון

תיקון שלושים ותשעה רעז

עליית השכינה ונאות ישראל ע"י תיקוני הרמח"ל

"והעם ההלכים בחושך ראו אור גדול"

היד - מפירות נפש של משה להוציא את ישראל מס"א לאחר חטא העגל
המורא - של הס"א מפני דור המדבר והעיקר מפני משה, שנקברו במדבר לכפות את הס"א, בעקבות חטא המרגלים
השכינה היא סוף המעשה והיא גם תחילת המחשבה
שי"ן בשלשה ראשים ז"ס השכינה בשרשה. שי"ן בארבעה ראשים ז"ס השכינה למטה
כשהשכינה מתחברת בחג"ת היא עולה בהדרגה עד שרשה - בג' רישין, ומשם מורידה שפע לעולם כולו
אורו של עתיקא מתחדש תמיד ומוציא פירות
הסמטין אחרנין מקבלים רק את הנדחה לחוץ עבורם, ולא עושים פירות
תחילת עליית השכינה - ע"י הקבלה שמתגלה בשבעים תיקונים של הרמח"ל!
ע"י תיקוני הרמח"ל מעלים את השכינה מהגלות להחזירה לבעלה, ומתעורר אור מחכמה סתימאה לנאולה שלימה
תפקיד אליהו בגאולה: לעורר את האבות ולחברם עם ישראל
ישראל שולטים על המלאכים כי שורשם גבוה יותר
תיקוני הרמח"ל מאירים את החשך שלפני הגאולה!

תיקון ארבעים רפז

התגלות הספר "תיקונים חדשים" של הרמח"ל

הספר "תיקונים חדשים" הוא המאור הגדול שמפניו הס"א בורחת ונשברת

"המאור הגדול לממשלת היום"

היד - הקב"ה בקע בחזקה בס"א לגלות ספר זה
המורא - (המאור הגדול), ע"י חיבור זה יתגלה אור הקבלה והרבה יתקרבו לה, ואז תעבור הס"א מהעולם ויתגלו

תיקוני השכינה הנסתרים

מב"י מתחיל בנקמה, קב"ה ממשיך ומב"י משלים

שם א-להים יעלה לשרשו - לאימא, וכל הס"א יישכרו מלפניו, כפי שהיה במצרים
לעת"ל יתגלה ייחודו ית': שהכל נכלל בשם הוי"ה ואין אחר ששולט בעולם

תיקון ארבעים ואחד רצג

קמרוג הס"א בזמן עליית השכינה מהקליפות

"השמרו לכם עלות בחר ונגע בקצהו"

היד - בג' ימי הגבלה, הוגבלה הס"א, ומשה עלה בחזקה להר וכלל את כל ישראל איתו כאחד

המורא - של מלאכי השרת מפני השכינה ששרתה על משה, כשעלה לקבל את התורה

כל חלקי התורה וסודותיה נקשרים כאחד - בשכינה

בחר סיני היו נמצאים כל נשמות ישראל וכל המלאכים - לתיקון השכינה בפנימיות ובחיצונות

במעמד הר סיני השכינה ירדה לתקן את העולם ולכפות את הס"א

מכיוון שישראל לא היו שותפים פעילים בתיקון, לכן עד שהושלם נאסר עליהם לנגוע בחר

וכן בעניני יציאת הארון מפלשתים ויציאת ישראל ממצרים, התיקון לא נעשה ע"י העם אך משה תיקן עבור כולם

תיקון ארבעים ושנים רצט

חיבור זכר ונקבה

חיבור קו"ש גורם לחיבור עליונים ותחתונים ואז אין מקום לס"א.

"זכר ונקבה בראם... ויקרא את שמם אדם כיום הבראם"

היד - לתקן עולם במתן תורה

המורא - של האומות מפני הלבוש שקיבלו ישראל מצד השכינה

חיבור (תיקון) כל העולמות והספירות תלוי בייחוד קו"ש

בכל מקום שמתגלה הייחוד, הס"א לא יכולה להתחזק

"עשרה" - ז"ם החיבור התמודי של קו"ש, ללא אחיות הס"א

תיקון ארבעים ושלושה דש

ע"י תיקון השכינה יינצל מב"י ממות

הצלת מב"י בעקבות: חיבור קו"ש, עליית השכינה, חיבור מב"ד ומב"י והארה מא"א.

"עתה ידעתי כי הושיע ה' משיחיו"

היד - 5 דיברות בשמאל, המורא - 5 דיברות בימין.

הלוחות - בסוד שם הוי"ה במילוי ב"ן

בעוה"ז יש אור וחושך אך לעת"ל יתגלה אור מח"ס, מב"י יתחבר אל מב"ד וינצל ממוות
 משה כבר הכין את התיקון שייעשה בזמן המשיח - לייחד השכינה בבעלה
 השכינה עולה להביא חיים למב"י

שט תיקון ארבעים וארבעה

עליית השכינה עד כתר עליון

מב"י ניצול ממות ע"י שמתחבר במב"ד ואז מכניע את הקליפות לנצח.

"נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים".

מב"י ומב"ד הם בסוד הידיים של השכינה

היד - 5 דיברות בשמאל. המורא - 5 דיברות בימין

צירופי שם הוי"ה העיקריים: ע"ב צירופי ג' אותיות מהמילוי י"ב צירופי ד' אותיות הפשוט

ישראל והשכינה עלו עד א"א ומשם ניתנה התורה

התורה ניתנה לאוכלי המן אשר אין בו פסולת היוצאת מהגוף

ישראל לא החזיקו בתיקון לכן לא נשלם, אך יושלם לעת"ל כשהשכינה תעלה עד כתר עליון

השכינה היא ההתחלה והיא הסוף, לכן בה נקשרות כל המדרגות ונקבעים שיעוריהן

כשהשכינה תעלה עד כתר עליון, מב"י יתחבר במב"ד וינצל ממות,

יכניע את הקליפות ויושלם התיקון לנצח

שז תיקון ארבעים וחמישה

עליית השכינה במתן תורה עד עתיקא קדישא

תלת קטרין דמהימנותא.

"והייתם לי סגולה... ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש..."

היד - ז"א. המורא - א"א.

במתן תורה עלו זר"ן וישראל עד עתיקא קדישא

שב תיקון ארבעים וששה

כל הטוב שנסתר בגלות, יתגלה בנאולה.

" הודיע ה' ישועתו, לעיני הגוים גילה צדקתו "

היד - יציאת השכינה מחולשת הגלות.

המורא - האור שנגרע מישראל בגלות, יתגלה בהגע אחד

בגלות - השכינה נקראת "סתומה", מפני הקטרוג, אך בנאולה יתגלה כבוד השכינה לעיני כל.

כל החסד שנגרע מישראל, וכל התיקונים שנעשו בגלות, הכל יתגלה בנאולה

תיקון ארבעים ושבעה שכה

הכל לטובה

השפע הרוחני שנועד לשמירה על ישראל והשכינה, בזמן הגלות, לא ייפסק בגאולה.

"ואני אהיה לה נאם ה', חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה".

היד - חומת אש סביב. המורא - ולכבוד אהיה בתוכה.

בגלות, השכינה שומרת על ישראל מכל צד. כנגד זה, לעת"ל, הקב"ה יפרוש כנפיו סביב לה,

להראות כבודה וחיבתה בעיניו

אפילו בגלות, ישראל דבקים תמיד בקדושה ובפנימיות.

מלאכים - עבדים מבחוץ. ישראל - עבדים שבפנים.

ע"י הדבקות שנצרכה ע"מ לשמרם בגלות, קיבלו ישראל תוספת כח לתקן תיקונים עליונים יותר.

בגלות, א"א שומר את השכינה, וכח זה לא ייפסק ממנה אפילו בגאולה.

תיקון ארבעים ושמונה שכמ

מטרת תחיית המתים

"יחיו מתיך... וארץ רפאים תפיל"

היד - הצדיקים שיחזקו את העולם בזמן הגאולה

המורא - ההרונים על קידוש ה' שיקומו לתחיה יעוררו את המדריוגות העליונות לעשות נקמה ברשעים

תיקון ארבעים ותשעה של

חיבור ביהמ"ק שלמעלה עם ביהמ"ק שלמטה

"ירושלים הבנויה בעיר שחברה לה יחדיו"

היד - בית מקדש שלמטה.

המורא - בית מקדש שלמעלה. כשמתחברים ביניהם.

אפילו בגלות ישראל קשורים בבית מקדש העליון

כשיתחברו, ביהמ"ק העליון יהיה הפנימי וביהמ"ק התחתון יהיה החיצוני

תיקון חמישים שלג

תפקיד אליהו ומשה בגאולה

ע"י 70 תיקונים אלו יישברו 70 שרי האומות בפני השכינה, והאומות שלהם יפלו תחת ישראל

היד - אליהו הנביא שמחבר את ישראל אל שרשם ומחזק את הקשר בין עליונים ותחתונים

המורא - משה שיבוא בגאולה עם שני המשיחים וישרה את השכינה בעולם

תיקון חמישים אחד שלד

דוד והמשיח מתקנים את השכינה

היד - דוד המלך שיבוא בגאולה ויישברו לפניו כמה אומות
המורא - מלך המשיח, והוא ישים את תיקון השכינה שהתחיל בו דוד

תיקון חמישים ושנים שלה

שלבי הגאולה

1 - גילוי אורות עליונים. 2 - יום הדין הגדול. 3 - תיקון העולמות בהדרגה עד להתחדשותם
היד - חמש מדריגות עליונות שיתחזקו לגלות אורותיהם בגאולה
המורא - יום הדין הגדול

תיקון חמישים ושלושה שלו

סוד חבלי משיח

הצרות שיבואו על ישראל בחבלי משיח, הן בימיו לתיקון המדריגות העליונות שיתגלו
בגאולה, ויתחברו כנגד אומות ע"ז, ואח"כ יאירו על ישראל.

"והיתה מנחתו כבוד"

היד - כשיתגלה המשיח, האורות העליונים יתגלו לחזק את ישראל שלא יפחדו מחבלי משיח.
המורא - לאחר חבלי משיח יתגלה אור גדול יותר ויישברו ע"ז
בגאולה יתגלה " ישראל " וגם בחינת " יעקוב " בסוד ו' שתתגלה בו
דווקא בזמן שהמדריגות העליונות יתחילו להיתקן, יבואו צרות על ישראל, וכ"ז סוד מב"י בשמאל
המורא - מב"ד בימין
היד - כל מדריגות הדין שעברו על ישראל יתחברו כאחד כנגד גוג הרשע
המורא - אחר כך, כל המדריגות יתחברו להאיר על ישראל

תיקון חמישים וארבעה שמ

התגלות סדרי המרכבה

כשם שהתגלתה המרכבה לעיני כל ישראל בהר סיני, כך תתגלה לעיניהם לעת"ל, בתיקון
השלם.

"רכב אלהים רבתיים אלפי שנאן א-דני כם סיני כקדש"

היד - החיות והכסא (חג"ת נח"י). המורא - רקיע שעל גבי החיות ואדם (כתב"ד)
המרכבה התגלתה לישראל במתן תורה, בכל מדריגותיה
הכסא עולה והרקיע יורד ומתפשט למטה, לכן הכסא נראה למעלה מהרקיע

הכסא מקבל מהרקיע, ואילו כל החיות ומהגותיהם מונחנים ע"י הכסא השם אדני" חתום בלב המלך. והשם הוי"ה נמצא בלב השכינה וז"ס הייחוד ביניהם כ"ב אותיות שברקיע נכללות בשם אדני" שבכסא, וממנו מתפשטות לחיות בסוד שם של מ"ב אותיות בהר סיני - סדרי המרכבה היו כראוי, הענפים היו מחוברים בשורשם, וכל ישראל ראו כל זה באספקלריה המאירה בהר סיני נקשרו ישראל בשורשם ובחטא העגל התרחקו ממנו אמנם משה תיקן את חטאם של ישראל בעגל, אך בעקבות חטא המרגלים יבוא שוב לעת"ל לתקן תיקון שלם כשתתגלה המרכבה לפני כל ישראל.

היד - סוד ברכת כהנים: סדרי המרכבה לתיקונם של ישראל

סידור המרכבה בעשר מראות שמט

סוד "האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם". ייחוד קו"ש

מראה ראשון - מראה - "נפתחו השמים ואראה מראות אלהים"
ההשגה מתאפשרת רק מתוך הארת השכינה.

מראה שני - רוח סערה - "ארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב"
הס"א תלויה לגמרי ברצון ה' וכפופה תחתיו תמיד

כוחות הקדושה וכוחות הטומאה הם שני סוגים שונים לחלוטין ואין דמיון אמיתי ביניהם
הס"א חייבת לקבל מעט מהקדושה על מנת להתקיים (באופן זמני) אך זה גם שובר ומגביל את כוחה הקשר בקליפות הוא רק בשביל לינוק מהקדושה, אך ביניהם הם בפירוד.

תיקון חיצוניות העולם תלוי בתיקון קליפת נוגה, ואז היא תהיה בסוד פילגש לקדושה
מראה שלישי - חשמל - "ומתוכה כעין החשמל מתוך האש"
סוד הלבוש - גילוי מסויים מן האורות הפנימיים.

לבוש החשמל"ל מורה על שמחת המלך וכוחו
ישראל יכולים להשיג בפנימיות, אך המלאכים - רק בחיצוניות, מן הלבוש

מראה רביעי - סידור החיות - "ומתוכה דמות ארבעה חיות"
סודות התורה ופרטי ההנהגה מושרשים בסידור חיות המרכבה

פני המלאכים - שורש לפנימיות ההנהגה. הכנפיים - שורש לחיצוניות ההנהגה
מראה חמישי - הרוח - "אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת, ילכו"
הרוח העליונה מביאה את החיות לעדן

מראה שישי - שרפים חיות ואופנים - "ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם, ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים... כי רוח החיה באופנים"
חיבור הענפים בשורשם. כל סוגי המלאכים מתקשרים זה בזה לחיות מרכבה לריבונם

מראה שביעי - רקיע - "ודמות על ראשי החיה רקיע"
סיבובי הרקיע קובעים את צירופי האותיות.

גם הנקודות יוצאות מהרקיע ומאפשרות לאותיות לפעול (כנשמה בגוף)

מראה שמיני - כסא - "וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא"
 התפארת היא כסא לבינה כדי שתשרה עליו להנהיג את העולם
 מראה תשיעי - אדם - "ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה"
 אדם ז"ס זכר ונקבה, ורומז לחו"ב שבהם ה' מנהיג את העולם ומשגיח עליו
 "כמראה הקשת" - ז"א. "מראה דמות כבוד ה' " - השכינה
 או"א נסתרים, זו"ן גלויים.
 מראה עשירי - קישור וייחוד הכל - "כמראה אדם עליו מלמעלה"
 ע"ק הוא שורש אחד לכל, ולכן כל ההנהגה באחדות אחת כי כולם רק ענפים ממנו
 ישראל בגלות נקראים עבדים לעבדים, וכשיוצאים מהגלות נקראים בנים
 כשתתגלה נשמת המשיח, כל ישראל יתחברו בו, קו"ש יתחברו ואז ייצאו ישראל מהגלות
 משה זכה רק לחיה, אך גם צד היחידה (הכתר) התגלה עליו. אמנם בחטא העגל - הסתלק,
 ולעת"ל יתגלה שוב ולכן תחזור העבודה לכבודות

תיקון חמישים וחמישה שסד

תיקון חטא אדה"ר וחטא קין

"עם זו יצרתי לי, תהילתי יספרו"

היד - תיקון חטאו של קין - חיווק הקדושה שלא תשתעבד תחת הס"א
 רק נשמות ישראל יוצאות מייחוד קו"ש, לכן תיקון השכינה נמסר רק לישראל
 בחטא העגל, הערב רב גרמו פירוד בקדושה, ובוה חיוקו את הס"א
 בחטא המרגלים חזר חטא קין לקלקולו וניתן מקום לס"א לשלוט על הקדושה
 לעת"ל כל החטאים האלו יתוקנו כאחד

תיקון חמישים ושישה שסח

המלחמה בעמלק

"ויהי ידיו אמונה עד בא השמש"

נלחמים בס"א הם נשמות הצדיקים שהסתלקו מהעולם, אשר בחייהם עשו תיקונים
 למען השכינה וכלל ישראל
 המלך יוצא מהיכלו והצדיק מתמלא גבורה כנגד הקליפות
 כשהידיים למטה, מקבלים מהם עשו וישמעאל. כשהידיים למעלה השכינה מקבלת מהם
 היד - השכינה שמוציאה את הדברים לעולם
 המורא - היוווג בתיקון השלם

תיקון חמישים ושבעה שעג

תיקון חמאו של קין ע"י מב"י

"ממתים ירך ה"

חמא אדה"ר גרם לעולם מוות, חמא קין גרם שצדיקים ייהרגו ע"י עע"ז, והוא פגם בורוע שמאל
היד - תיקון זרוע שמאל. המורא - מב"י שמוזמן לתקן זאת בתיקון שלם

תיקון חמישים ושמונה שעה

הכנעת חס"א בכח גבורה דעתיק ודיקנא דאריך

המקום שממנו יונקים הקליפות ומתחזקים בזמן הגלות, ממנו ממש תבוא מפלתם לבסוף.

"שלח ירך ואחו בזנבו"

היד - ח"ס. המורא - הכבוד של הזקן העליון

כשמדריגות הקדושה בשלימות, הקליפות נשברות תחתם. אם לא, הם יונקות ומתחזקות

יציאת חס"א בשלבים: א - בכלל אחד. ב - כנגד כל מדריגה שהתבררה בקדושה. ג - כנגד צירופי אלהים

הכנעת קליפת פרעה - בכח אותיות ד"ן (שכשם אדנות) שמהם יונק את כוחו

הכנעת חס"א ע"י גבורה דעתיק שהיא שורש כל הגבורות והדינים

היד - בפנימיות ח"ס. בסוד שם י"ה

המורא - המשכה לחוץ ע"י י"ג מידות של רחמים שבדיקנא. בסוד שם אדנות

תיקון חמישים ותשעה שפא

יראת חס"א מפני אימא

"להבה תלהט רשעים"

היד - אלף שנים שבהם שלטה חס"א

המורא - שאר השנים שבהם חס"א פוחדת מיום הגאולה

ע"י התשובה של ישראל תשוב ה' עילאה ואח"כ ה' תתאה

שלהבת תצא מאימא: אש לצרף את ישראל, ולהבה לשרוף את הרשעים

תיקון שישים שפג

גוג בשערי ירושלים

"למה רגשו גויים ולאמים יהגו ריק"

היד - כנגד גוג בשתי הפעמים הראשונות שיבוא

המורא - לפני שיבוא גוג בפעם השלישית, ה' יעביר מהעולם את חמא קין

שפח תיקון שישיים ואחד

עליית השכינה לאימא

"וראו כל בשר יחדיו"

היד - א"י תחזור להיות גדולה וכן המדרגות העליונות

המורא - עליית השכינה מדרגה לדרגה עד אימא

שבח משה רבינו שמגלה לנו מהבינה, בלי הפסקה, תורה שיוצאת מחכמה סתימאה

שפח תיקון שישיים ושניים

תיקון חמא אדה"ר - ע"י משה

"מה שהיה הוא שיהיה"

היד - משה רבינו יקום להעביר את הרע מהעולם, והעולם יחזור למצב אדה"ר לפני החמא

המורא - העולם יעלה למדרגות גבוהות עוד יותר

שפח תיקון שישיים ושלושה

הנהגת העולם במידת הנבורה

"אין כסף"

היד - משה יבוא לתת כח לצדיקים לקבל שכרם

המורא - לעת"ל יוכלו לעמוד בהנהגה של מידת הנבורה

שצ תיקון שישיים וארבעה

י"ב שבמים וע' זקנים

"ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד"

היד - בזמן שיתקבצו כל י"ד השבמים כאחד

ע"י 70 זקנים יתקונו 70 אומות

המורא - ע"י שני משיחים יתחברו שם הוי"ה ושם אלהים

שם הוי"ה יעלה ויתפשט בי"ב צירופים ובע' שמות

תיקון שישים וחמישה שצב

השכינה תהיה גדולה כמו בעלה

"שני המאורות הגדולים"

שם הוי"ה יהפוך לשם יה"ה

המלך יתעמר והשכינה תחזק להיות כמוהו ממש

אע"פ שיהיו שווים כאחד, הזכר תמיד ראשון

היד - השכינה בסוד המאור הקטן

המורא - השכינה בסוד המאור הגדול

תיקון שישים ושישה שצד

מהרת העולם מס"א

"כי יד על כס י-ה מלחמה לה' בעמלק מדר דר"

היד - הגבורה - יד שמאל - מסתירה כוחה בזמן הגלות, כדי לתת לס"א מקום להתפשט ולשלוט,

אבל לעת"ל אותה יד תעביר את עמלק מהעולם

המורא - זו השכינה שיהיה לה מקום להתפשט בכל העולם כי לא תהיה ס"א

תיקון שישים ושבעה שצו

השירה שתצא מחכמה סתימאה

"אתי מלבנון כלה אתי מלבנון תבואי, תשורי מראש אמנה, מראש שניר וחרמון, ממעונות אריות מהררי נמרים".

היד - בזמן שתאמר שירה בעולם, ע"י הרוח מח"ס שתחדש מדרגות עליונות, תשרה על המשיח ותתפשט

על כל ישראל

עליונים ותחתונים יתחברו כאחד והשכינה תחזק בנייהם

המורא - השכינה תצא מהקליפות ותשרה על מלך המשיח

תיקון שישים ושמונה שצח

משה הכין תיקונים לגלות ולנאולה

"וייראו גוים את שם ה'"

היד - תיקונים חזקים שהכין משה עד הגאולה

המורא - תיקונים לשלמות הגאולה

תיקון שישים ותשעה שצט

הקדמת האידרא

היד - התשובה שיעורר הקב"ה בלב ישראל ע"י המשיח

המורא - השכינה תשרה בליבם של ישראל

תפילת אליהו

כל הדברים העליונים והתחתונים נעשו מהאור העליון שאין בו השגה

בתחילת הכל שיער שיעורים ותחומים בסוד בוצינא דקרדינותא

סוד הרקיע והתגלות המדריוגות

למדריוגות ולספירות עצמן אין גבול ומקום, אלא לפעולות שנעשו בהם ולמה שנברא מהם

הדברים למטה קיימים ונראים, אבל הכל תלוי בפנימיות הנעלמת ושם הכל אחד

לעת"ל יתגלה הכל בשתי עינים מצד אימא

האידרא קדישא תח

מבריאית העולם, צד הקדושה לא התיישב במקומו כראוי. זה רק עד שהם"א תעבור מהעולם

בגלות - השערים ננעלו, החכמה נסתלקה, אין הלכה ברורה ואין תלמידים חכמים לשכינה

הרמח"ל מורז את בני הישיבה לגלות את סודות האידרא, ולעשות בזה תיקון שיביא לגילוי הגאולה בב"א.

בני הישיבה מסתדרים במקומותיהם: אברהם, משה, רב המנונא, מט"מ, אדה"ר ואליהו

כל קליפה יונקת חלק מירושלים. לעת"ל יחזור המלך את כל החלקים הללו אל הפנימיות וזה יהיה בנין ירושלים

וקיבוץ נדחי ישראל, כי תילקח השליטה מהם"א ותסתיים הגלות

בשכירת הכלים הוכנו השורשים לגילוי העולמות, לגופו של האדם ולדחיית הס"א

סדר העליה לעת"ל מלמטה למעלה: השכינה תעלה לדרגת אימא. ז"א יעלה למדרגת אבא

תחילת התיקון - בג' ראשים עליונים

הראש הראשון - רדל"א.

כשאור הפנים מאיר למדריוגות שתחתיו - גורם שיוכלו לקבל את אור הפנימיות

מכח ז"ת דעתיק, הסתדרו כל פרטי המציאות בסוד שבע

א"א מתחלק לענפיו, אך פנימיותו היא אחת

הג"ת דעתיק התלבשו בג' רישין דא"א, ומכאן והלאה הכל נתקן בסוד שלש

יג' חירותי השתרשו בג' הויות ואחת הכוללת שבגולגלתא. וכך הסתדרו כל המדריוגות עד השכינה

ג' ראשים דא"א הם גלגלתא, אוירא ומוחא. ובהם נשרשו כל המדריוגות, להיות בקו ימין שמאל או אמצע

מוחא - בשמאל. ממנו נעשה הכל ומשם כל ההנהגה, מכח גבורה דעתיק שבו

יג' תיקוני דיקנא יוצאים מח"ס. גם יג' נימן כך, אך עוברים דרך אוירא

שערות א"א לבנות ומסודרות בלי ערבוביה

עינים דא"א תמיד פקוחות.

שתי העינים דא"א נחשבות ימין - השגחה של רחמים

השגחה של רחמים נעשית לימין לשמאל ולאמצע, על ידי ג' גונוי לבן ובת עין. העין בכלל, וכל אחד מג' הלבנים בפרט, מתפשטים בסדר שלש ובסדר שבע. מצח דא"א מתגלה רק בעת רצון, ואז כל הדינים עוברים לגמרי ולא שולמים. מצח דו"א הוא דין מכה ה"ג שברעת. אך מתמתק על ידי כב' אותיות ותפילין מאימא וציץ לכה"ג מאבא. מצח דו"א מתגלה בזמן תפילת מנחה בכל יום, כדי לכפות את הקליפות. מצח דא"א מתמתק על ידי עתיק. וזה מיתוק גם למצחים שלמטה. אך כשמתגלה, עוברים הדינים לגמרי. רוח יוצא מהחוטם ללא הפסקה, לתת כח למי שראוי וצריך לעשות מעשה. שני נקבי החוטם דא"א, הם של רחמים, ומהם תצא רוח חכמה לשני המשיחים. פתיחה לגילוי סודות הדיקנא שממנו נשברים כל כוחות הטומאה. תלא תיקוני הדיקנא מסודרים בד' ראשונים, ח' אחרים ואחד הכולל את כולם. מיקומם של יג' תיקוני דיקנא דא"א בקיצור:

תיקון א' - "אל". "מי אל כמכה".

ל"א קוצים תקיפים מתחת פתח האוזניים.

הס"א נכנעת תחת ג' א"ל שבתיקון זה. כי הם השורש לג' מלכים הראשונים וממילא לכל הנבראים כולם. שערות הראש - רכות וממשיכות אור החכמה למי שראוי כדי לתקנו .

שערות הזקן - קשות ומורידות אור ומזון לכולם. לכן הן חזקות כדי לשבור את כוחות הטומאה

מכה הארת דיקנא דא"א, נשלמים ט' תיקוני דיקנא דו"א - ליג'. ואז הדין נמתק וכוחות הטומאה נשברים. תיקון ב' - "נשא עון". מיתוק ש"ך דינים.

תיקון ג' - "יעובר על פשע". להשאיר לרוח מהחוטם מקום פתוח, כדי שהדין לא יעכב. תיקון ד' - "לשארית נחלתו". להעביר את השפע רק למי שראוי ולא למי שמתגאה. תיקון ה' - "לא החזיק לעד אפר". להשאיר מקום לרוח מהפה, כדי שהדין לא יתחזק. תיקון ו' - "כי חפץ חסד הוא". "ורב חסד". מיתוק פ"ר דינים על ידי ה' חסדים. תיקון ז' - "ישוב ירחמנו". "ואמת". מיתוק הדינים התדירי.

תיקון ח' - "יכבוש עוונותינו". "נצר חסד". כל התיקונים כלולים בו, וממנו מתפשטים עד התיקון היג'.

תיקון ט' - "ותשליך במצולות ים כל הטאתם". כאן שורש שבירת כוחות הטומאה.

תיקון י' - "תתן אמת ליעקב". מכה השערות שתחת הגרון, מתחזקים פרצופי או"א וזו"ן, ונשברים כוחות הטומאה.

תיקון יא' - "חסד לאברהם". הגבלת הדינים כדי לאפשר לחסד להתפשט.

תיקון יב' - "אשר נשבעת לאבותינו". הפה פנוי משערות כי ממנו עובר השפע מכל התיקונים אל התיקון האחרון. הצדיקים מתלבשים ברוח שיוצאת מהפה.

תיקון יג' - "מימי קדם". כאן נקשרים עליונים ותחתונים.

השכינה נשרשת בתיקון יג', לכן כאשר יאיר תיקון זה, השכינה תתחזק לסלק כל כוחות הטומאה.

פתיחה ל- תיקוני או"א תמו

או"א יוצאים מבינה דאריך.

אבא, אימא ומזל "ונקה" יצאו מתלת רישין דא"א.

או"א מגיעים עד סוף הדיקנא, אך משם התארכו כדי להיכנס בו"א.

או"א בסוד זכר ונקבה, לכן כך גם הפרצופים שמתחתם.

פתיחה ל- תיקוני ז"א תנ

התיקון -בסוד אדם: חיבור זכר ונקבה.

גולגלתא דז"א נעשתה מכח תלת רישין דא"א (שהתחלקו כאן לארבעה - חו"ב חו"ג), ומצד או"א והחו"ג שקיבלו מא"א.

כל תיקוני ז"א יוצאים מתיקוני א"א.

ג' מוחין דז"א ואופן התפשטותם.

בשערות רישא דז"א נראית הסתבכות.

בעיניים דז"א יש ג' צבעים להנהגת חד"ר.

אזניים דז"א.

שני נקבי החוטם דז"א - בסוד רחמים ודין.

מצח דז"א מפיל פחד על הרשעים.

ט' תיקוני דיקנא דז"א תלויים בט' דא"א. במצב המתוקן - נשלמים ל"ג מכח הארת יג' דא"א.

פתיחה ל- ט' תיקוני דיקנא דז"א תנו

תיקון א' - שערות ע"ג שערות יוצאות מתחת לפתח האזניים, בסוד "אל".

תיקון ב' - שערות סוכבות את הפה, מעליו ומתחתיו.

תיקון ג' - השבילים שעל הפה ומתחתיו, מלאים שערות זעירות וחזקות.

תיקון ד' - שערות מכסות את הלחיים, מיתוק הדינים דמנצפ"ך.

תיקון ה' - שני תפוחים למיתוק הדינים.

תיקון ו' - יורד חוט אחד עד ראש המעיים, לצורך יעקב ורחל.

תיקון ז' - הפה פנוי משערות.

תיקון ח' - שערות יורדות תחת חוקן ומכסות את העורף להסתירו.

תיקון ט' - השערות כולן בהשוואה אחת.

עניין ט' התיקונים בבחינת שלש - בסוד א"א ז"א ונוק'.

פתיחה ל- תיקוני הנוק' תסב

תשוקתו של הקב"ה לשכינה היא תמידית.

מהאררת המוחין בתוך ז"א יוצאת לאה מאחוריו, מהדעת עד החוזה, ורחל מהחוזה עד סוף הגוף.

ראש השכינה נתקן בחסדים וגבורות לבניינו.
 מוחין דנוק' - חו"ב, באים מצד נו"ה דו"א דעת דנוק' באה מצד יסוד דו"א.
 שערות הראש אדומות כארגמן והן ט"ז נימין.
 דרך השערות היא משפיעה לעולמות ב"ע, אך יש להסתיון.
 שתי עיניים - ימין ושמאל.
 המצח - לכפות את הקליפות.
 שע"ה אורות שבחומם ממתיקים את הגבורות שבו.
 ששה תיקונים בפני השכינה מאירים בעת הנשיקין, אל מול תיקוני ז"א:
 תיקון א' - כנגד שתי פיאות.
 תיקון ב' - סביב הפה.
 תיקון ג' - שני שבילים למעלה ולמטה.
 תיקון ד' - תחת הגרון.
 תיקון ה' - מקום התפשטות הזקן בלחיים.
 תיקון ו' - שני תפוחים.
 שתי שפתיים אדומות שבפה, לחיבור עם המלך בנשיקין.
 דדים - מצד נו"ה, להוציא חלב לכל צד.
 אברהם מומין את מטמ' ואדה"ר להשלים את התיקונים.
 השכינה מתחברת בת"ת דו"א בחיבור שלם, ומקשרת בכל אבר ואבר. והיא שלמותו.
 עשר אצבעות הידיים - כללות עשר ספירות דאימא.
 עשר אצבעות הרגליים - כללות עשר ספירות דו"א.
 בדמות אדם נכללים רק הדברים שבקדושה.
 בחיבור קב"ה ושכינתיה מתגלה שהכל אחד - מהתחלת הכל ועד סיום הכל.
 התעוררות הזכר והנקבה עולה אל המאציל וממנו מקבלים שפע חדש דרך המוחין המתפשטים בכל האיברים ואז הכל נכלל במוח ומשם מתקבץ ביסוד. ואז מתיחדים הזכר והנקבה בייחוד שלם שאין בו פירוד.
 אדם הראשון משבח את הרמח"ל שאינו נפרד מהשכינה כלל, כמשה רבינו (1), ושע"י התיקונים שלו יזכו ישראל לאור עליון.

סיום האדרא קדישא תעב

כשמכבדים את השכינה ומתקנים אותה, זהו כבודו ושמתו של הקב"ה.
 מטרת הגלגולים - כדי שהאדם יתדבק בשכינה מריצונו.
 משה רבינו משבח את הרמח"ל, על שניתנה לו הרשות לגלות הכל - אפילו מעשה מרכבה, לכל ישראל.
 אף על פי שהשכינה עומדת בהעלם, תמיד יש אחד שיכול להיות מב"ד.
 בזמן הגלות, השכינה סובלת מחסרון אור ומשעבוד הסתרא אחרא, הנגרם לה כתוצאה מחטאייהם של ישראל.

לעתיד לבוא, ד' דיהודה תתגלה במשיח בן דוד. וביתיים הרמח"ל מאיר למשיח בן דוד ולאלה שאיתו בחושך, ע"י הזוהר שלו, כמו היסוד שמאיר לשכינה.

כל התיקונים יתוקנו בכח הזוהר הזה וכן סילוק חושך הגלות והארת מח"ם. אך זה יתגלה בבת אחת לעתיד לבוא. משיח, שכינה וגוג הרשע באים בהיסח הדעת העליונה.

הניקודים העיקריים - קמץ, פתח, חולם וחיריק ועניינם להראות שהכל ביחוד אחד.

קמץ - חסד דעתיק המתלבש בכתר דאריך, וממנו - ז תיקוני רישא.

פתח - גבורה דעתיק המתלבש בחכמה דאריך, וממנה - י"ג תיקוני דיקנא.

שלמה בונה את ביהמק"ש בשבע שנים ואת ביתו ב- 13 שנים, בסוד חולם וחיריק שהם כנגד קמץ ופתח.

שנה אחת שימשה לשניהם. לכן, למעשה: ביהמק"ש ב- 6 וחצי, ובית דוד ב- 13 וחצי.

השכינה נקראת "עת רצון" כאשר נתקנת לימין, בכח אימא שתעורר תשובה בלב ישראל, ואז ינצלו מחבלי משיח. הסודות שזוהר של הרמח"ל גורמים ל"עת רצון" ולהינצל מחבלי משיח.

חבלי משיח - מצד פשט התורה. ע"י לימוד הזוהר של הרמח"ל ושל רשב"י, יהווה ישראל בתשובה וינצלו מחבלי משיח.

תיקון שבעים תפו

בנין נוק' לצורך עצמה

ולכל היר החזקה - שכינה. ולכל המורא הגדול - הקב"ה.

עיקר האור ניתן ליעקב משום שמיטתו שלמה ובזכותו נתקנו גם אברהם ויצחק.

הג"ת נתקנים בשורשם, אשר בז"ת דעתיק וברישא דאריך.

נשמה מישראל באה לעולם מתוך חיבור קודשא בריך הוא ושכינתיה, וכך גם מסתלקת מן העולם.

מסירת הטבעת בקדושת מרמות לשכינה על החיבור השורשי עם הקב"ה, שהיה כבר בחכמה.

רק בקדושה יש ייחוד, אך בסמרא אחרא ואומות העולם - הכל בפירוד.

התורה וישראל יוצאים מהפנימיות, חכמות אחרות והגוים - מהחיצוניות.

מי שמתפתה אחר חכמות חיצוניות אינו ראוי יותר לתורה ולכן היא נלקחת ממנו.

הגלות - מלימוד חכמות חיצוניות. הצדיקים שאין להם היסח הדעת כלל מהתורה, לומדים חכמות חיצוניות כדי לתפסן ולהגביל את הסמרא אחרא.

לעתיד לבוא הכל יתוקן ע"י התגלות הזוהר.

הכל נכלל בשכינה, בסוד חמש.

תפילת מט"ט

הארם נברא בסוד ה' אותיות ז"ה ספ"ר ובסוד חמשה ספרים של התורה.

ספר ראשון. הממונה - מיכאל.

אור עליון המסדר כל פרטי הבריאה וכל הנשמות על מקומם.

ספר שני. הממונה - גבריאל.

הצלת המדרגות הקדושות מן הכוחות הרעים. וסוד התורה מתחזקת לשרות על ישראל.

- ספר שלישי. הממונה - רפאל.
 עבודת התחנונים בסוד הקרבנות.
 ספר רביעי. הממונה - אוריאל.
 מנין כל בריות העולם, כל הנשמות הקדושות וכל המלאכים.
 ספר חמישי. הממונה - גוראל.
 סוד תורה שבכתב ותורה שבעל פה שמתחברים כאחד.
 האדם ניכר בחמשה מקומות בראשו, כנגד 5 ספרים אלו ובסוד 5 אותיות ז"ה ספ"ר.
 דמות אדם כוללת הכל והיא ניתנה לנשמות ולא למלאכים.
 לכן התורה ניתנה לישראל ולא למלאכים.
 תיקון ראשון - אדם.
 הנפש - בכבד, בסוד השינה . וממנו 70 עורקים - לשלוח על 70 אומות.
 ושם גם עניין הכעס והדין על ישראל.
 הרוח - בלב, בסוד קב"ה המחוק מכל צד את השכינה, שמפרנסת את כל העולמות (אשר הם בסוד הנוף).
 וממנו הדופק, עד שיתגלה המשיח.
 לשון הרמח"ל הוא ממה האלוקים, אשר בוקע את ים התורה ומגלה סודות חדשים ומשעבד את הטומאה תחת הקדושה.
 הנפש הבהמית היא מתחת לנר"ג הקדושים.
 תיקון שני - דוד, שמלחמותיו היו לכבוד השכינה.
 תיקון זה צריך כל אדם לעשות, במלחמותיו עם היצר הרע.
 תיקון השלישי - משיח.
 רוח כוח"ס תשרה על המשיח ויתוקן העולם בתיקון שלם.
 שבעים השרים נשברים בכוח שבעים תיקוני הרמח"ל. וזה סוד היין.
 השכינה היא כוס של ברכה, בכוח ארבעה תיקונים שסימנם: חמש"ה.
 תיקון ראשון - חי.
 השכינה נתקנת ע"י היסוד, אמא ואבא ומקבלת מהם חיים ואז היא בסוד יין חי.
 כששרי האומות נאחזים בשכינה, היין הופך לדם.
 עונש הס"מ בסקילה ע"י המשיח, בא' של אדנות.
 ממתקים את היין במים שהם סוד הימין ואש הוא ראוי לברכה.
 תיקון שני - מלא.
 השכינה מתקדשת ומתמלאת ברכות.
 כנגד "אלם" בגלות, השכינה נקראת "מלא" כשהקול יתחבר בה.
 הסתרא אחרא מתרוקנת והשכינה מענישה בשריפה את כוחות הטומאה מצד ד' דאדנות.
 תיקון שלישי ורביעי - שטיפה והרהר, שהם סוד מהרת כל המדרגות מבחוץ ומהרת השכינה מבפנים,
 בכוח מים טהורים מח"ס, ע"י נ"י דאדנות.

זמן מהרה זו - כאשר יהיה הרג באומות העולם, ע"י חרב מח"ס, ואח"כ חנק, בסוד שקיעתם בנוקבא דתהומא רבא עד שיעברו מהעולם לגמרי.

שמות המשיח - לפי מדרגות העליונות, שמהם ימשכו חיים לשכינה ולישראל.
דיוקן אדם כולל כל דיוקן אחר.

ד' אותיות ארנות - מצד הגוף. ד' אותיות הוי"ה - מצד הנשמה.
אדם כולל כל העולם:

שליש ים = הלב והדם, שלישי מדבר = בני מעיים. שלישי יישוב = המוח והריאה.

יום ראשון - "בראשית ברא אלהים את השמים, וגו'..." : הבדלה בין אור וחושך, נשמה וגוף.

יום שני - "יהי רקיע": זה סוד הצלם שנמצא בין הגוף לנשמה.

וכן זה סוד חצר הכבוד, שמפסיק בין איברי החיות, שהם מצד הבינה, לבין איברי המזון, שהם מצד השכינה
יום שלישי - "יקוו המים": בתחילה הגוף ניכר בכללות אחת - "ותראה היבשה". אחר כך מתגלים פרטי האיברים - "תרשא הארץ".

יום רביעי - שתי עיניים בסוד שמוש וירח.

יום חמישי - "ישרצו המים": הממונים העליונים לשמש את כל פעולות הנשמה.

יום שישי - "תוצא הארץ": התגלות פעולות הגוף והנשמה ע"י הממונים המתאימים.

"נעשה אדם" - כלל כל הנבראים.

היד - לחזק כל הבראים בפנימיות ובחיצוניות.

חיבור בקדושה - עיקרו הצד הנשמה.

חיבור אחר - רק בגוף ולכן איננו חיבור כלל. וכן יצאו אומות העולם בסוד מזמור.

הבא על גויה נקשר בנוקבא דסמרא אחרא.

המשמש את אשתו בקדושה נקשר בשכינה.

כשהשכינה נקשרה באדם הראשון, הכל נקשר בכלל אחד.

כשהוא חטא, התחילה השכינה להסתלק והכל המשיך והתקלקל במשך י' דורות עד נח.

מאמר ראשון - "בראשית": כתר. הארה דקה וסתומה בסוד קמין. לכן כוחות הטומאה יכלו להתחזק.

מאמר שני - "יהי אור": חכמה. בסוד פתח. בחטא אדם וקין, התגבר החושך וזה גרם אח"כ שנחשך האור של התורה.

מאמר שלישי - "יהי רקיע": בינה. בדור אנוש קלקלו והפרידו אימא עילאה מבניה. וזה נתן מקום

לעבודה זרה וסמ"א.

מאמר רביעי - "יקוו המים": חסד.

מאמר חמישי - "תרשא הארץ": גבורה. להכין את נוק' לחיבור שלם עם הזכר בימין ושמאל.

מאמר שישי - "יהי מאורות": תפארת.

מאמר שביעי - "ישרצו המים": נצח - לימין.

מאמר שמיני - "תוצא הארץ": הוד - לשמאל.

מאמר תשיעי - "נעשה אדם": יסוד.

מאמר עשירי - "פרו ורבו": מלכות.

בעשרה דורות אלו התקלקלו כל הנבראים עד שבא נח, שבו העולם נתקן בדרך אחרת. נח תיקן חטא אדם הראשון, אך לא בשלמות. אברהם הביא לתיקון השלם של כל הדורות הקודמים וקיבל שכר כולם. אדם הראשון נתקן ב- ג' אבות ומשם יצאו 12 השבטים. והמלך הוא ה- 13. מחיית עמלק מתאפשרת רק לאחר מינוי המלך, אשר מעורר את מול "ונקה" להעברת המומאה מהעולם. בנין בית הבחירה ותרין משיחין - מצד מול "ונקה".

ששת בעלי הישיבה משתתפים עם הרמח"ל בחתימת התיקונים: אליהו, אדם הראשון, אברהם, משה, רב המנונא סבא ומלאך מט"מ.

כשהימין שולט, השכינה היא "עת רצון". כשהשמאל רוצה לשלוט, היא "עת צרה". בכח זהר הרמח"ל, השמאל מתמתק ע"י הימין ואז היא נעשית "עת רצון". מדרגות השמאל שגרמו חושך לישראל בגלות, יתמתקו בכח זהר הרמח"ל ויחזרו לימין והם בעצמם יגרמו שמחה לישראל.

"להחזיר עטרה ליושנה". תחילה השכינה תעלה ועי"ז יחזרו ישראל בתשובה ויעלו גם הם בכח זהר הרמח"ל והתיקונים.

בכח זהר הרמח"ל יתפשט האור הגנוז ויאיר את הכל. קטרוג הס"א גורם למקומות חשוכים בפני הלבנה. לעתיד לבוא השכינה תהיה כולה אור. השכינה לוקחת מחכמה סתימאה ונעשית אבן המכה בס"א. אח"כ מב"י מכניע את הס"א מכפנים בסיוע ג' אבות, והכל בכח זהר הרמח"ל והתיקונים.

שבעים תיקוני רשב"י - כנגד עין ימין - להציל את ישראל בגלות.

שבעים תיקוני רמח"ל - כנגד עין שמאל - לעשות נקמות בגויים.

הקב"ה יתגלה בתוך הקליפות, כדי לאסוף את ישראל ולהוציאם, ע"י האור של זהר הרמח"ל. טהרת היוצאים מהחושך - ע"י מים עליונים מחכמה סתימאה. וע"י שיתרבקו במב"י, יעלו להתקשר בג' אבות והכל בכח זהר הרמח"ל והתיקונים.

שבח ותפילה לרבש"ע מפי הרמח"ל.

תורת הרמח"ל יוצאת מחכמה סתימאה ולכן בכוחה להכניע ד' מלכויות ע"י מב"י.

סוד ברכת כהנים: השראת קוב"ה ושכינתיה על ישראל.

פתיחה לתיקוני השמחה. תקלו

תיקון ראשון - "ברוך הבא בשם ה'". כל הקלוקלים נתקנים והשכינה עולה להתחבר במלך. תיקון שני - "ברכנוכם מבית ה'". עד עכשיו השכינה הייתה כדרכים רחוקות. כעת הכלה באה לבית החתן.

תיקון שלישי - "אל ה' ויאר לנו". המלך מאיר לה פנים והיא מתמתקת במתיקות של שמחה.

תיקון רביעי - "חופה". בסוד אימא המקיפה על בניה לחבר אותם.

אח"כ המלית נפרשת על ראש החתן והכלה.

תיקון חמישי - "קידושין". "אסרו חג בעבותים עד קרנות המזבח".

השכינה נקשרת במלך ע"י ג' כריכות ברצועה של יד שהם כנגד ג' עדים - נה"י.
 תיקון שישי - "כתובה". "אלי אתה ואורך". השכינה נעשית ספר של חכמת המלך ומזומנת לו כראוי.
 תיקון שביעי - שבע ברכות. "אלהי ארוממך". בסוד החיבור השלם. ואז: "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו".
 בחתימת תיקוני הרמח"ל עולים ונתקנים ז' תיקוני השמחה לפני המלך.
 שמחת החתונה של קודשא בריך הוא ושכינתיה בחתימת התיקונים היא הזמנה למחר
 (במהרה בימינו אמן!).
 המלך מתעמר בחכמה ובינה, ואז: "ישמח ה'" - ע"י היין - שבעים תיקוני השכינה בסוד הייחוד העליון.

חתימת התיקונים.

"יהי כבוד ה' לעולם, ישמח ה' במעשיו".

"ישמח ישראל בעושיו, בני ציון יגילו במלכם".

לוח ראשי תיבות

- א"א - אריך אנפין.
 זר"ן - זעיר אנפין ונקבא.
 או"א - אבא ואמא.
 ז"ם - זה סוד.
 ביהמ"ק - בית המקדש.
 חו"ב - חכמה ובינה.
 בי"ע - בריאה יצירה עשה.
 ח"ם - חכמה סתימאה.
 ה"ג - ה' גבורות.
 לכה"ג - כהן הגדול.
 ה"ח - ה' חסדים.
 לעת"ל - לעתיד לבוא.
 הס"א - הסמרא אחרא/הסמרין אחרנין.
 נו"ה - נצח והוד.
 היר - ולכל היר החזקה.
 נוק' - נוקבא.
 המורא - ולכל המורא הגדול.
 ע"מ - על מנת.
 ז"א - זעיר אנפין.
 קו"ש * - קודשא בריך הוא ושכינתיה.

* כך ראיתי בכתב יד קדשו בתיקונים חדשים.

פתח דבר

”דכמה אינון דיתכנשון לאתקרבא למלכא
בהאי חיבורא בשעתא דיתגלי להו”

”כמה הם שיתאספו להתקרב למלך על ידי
חיבור זה בזמן שיתגלה להם”.

מה נורא הספר הקדוש הזה, אין זה כי אם בית אלקים וזה שער השמים. מי לא יירא ולא תאחזו חלחלה בהגישו אל הקודש פנימה בהנהו כבשי דרחמנא. רבינו הרמח”ל, שכל דבריו הם תורה למשה מסיני, זיכנו בתיקונים חדשים אשר כולם מגלים סוד אחרית הימים. אם ליעקב אבינו ע”ה הסתלקה ממנו השכינה בעת שרצה לגלות לבניו האחרית, הרי שעם איש האלוקים רבינו משה חיים לוצאטו זיע”א, חזרה השכינה ופמליתה - הנשמות הקדושות והמלאכים, לגלות טמירין קדישין לחביב ה’ ולבחירו בדור אחרון.

הספר הקדוש הזה הוא אור הבהיר הפורש כנפיו על ההנהגה בזמן הגאולה וגילוי יחודו. אם התיקונים של הבוצינא קדישא, רבי שמעון בר יוחאי זיע”א סובבים על הבראשית - שירותא דכולא, תיקוניו של אור הגנוז, רבינו הרמח”ל סובבים על הסיומא - אחרית הכל. אם הרשב”י ואחריו האר”י הקדוש גילו לנו סוד בראשית - יש מאין, רבינו הרמח”ל גילה לנו סוד האחרית - יש לאין. דהיינו איך הכל חוזר לאין סוף ב”ה, חיבור הנפרדים בשורש, תיקון השכינה ועלייתה עד האין סוף ב”ה.

הספר הקדוש הזה הוא מוצל מאש, הרי הוא לבדו נשאר מכל הספרים הקדושים שכתב רבינו בלשון הזהר על פי מלאכי מעלה ונשמות קדושות. ועוד חיבה יתרה מאחר שידענו שבו בחר רבינו להיות לו לסימן ולאות על שאר חיבוריו. ולכל עלינו לשים לב ולהתבונן בו, כי כולו מדברי הקדמונים, ”כי הלשון עמוק וסתום וכולל בדבר אחד ענינים רבים” (אגרת רמח”ל לר”י באסון עמ’ נב).

הספר הקדוש הזה מגלה את דמותו האמיתית של איש האלוקים, כי זה משה ידענו מ"ה הוא. מהתיקונים ומשיחות המלאכים נודע לנו שהוא איש קדוש אשר רוח אלוקים מדברת בגרונו, הוא הנבחר לתקן השכינה קדושה ולהעלותה לבעלה. מה רב טובו אשר הקדיש כל חייו לנהל אותה מכל בנים אשר ילדה. הוא הוציא אותה מאפלה לאור גדול ועד לא"ס ב"ה. הוא הקים אותה ועיטר אותה בכתרים שלא נתעטרה בהם מיום שנבראו העולמות. אשרי חלקו.

הספר הקדוש הזה מחבר רעיא מיהמנא - משה רבינו ומט"ט השר הגדול, והכל לפי סוד ההנהגה (אגרות עמ' ג). הנשמות הגדולות כמו כן המלאכים הנוראים השתתפו ביחד בחיבור התיקונים החדשים אשר הותקנו לדור אחרון לדעת מה זה ועל מה זה. ויפה שעה אחת קודם ההתגלות. ואשרי עין ראתה כל זה.

הספר הקדוש הזה מאיר לתרין משיחין ומחברן כאחד לגאול את ישראל והעולם כולו. כל מה שציפו בני ישראל בכל הדורות מרוכז בשבעים תקונים אשר עשה משה לעיני כל ישראל להרוות כל צמא לכבוד ה' - זו גאולה. שרק על ידי הגאולה יהיה עילוי לכבודו ה' בתחתונים (מסילת ישרים פ"ט בסופו).

הספר הקדוש הזה כולו גדוש חידושים מלמטה למעלה, ובפרט האידרא (תיקון ס"ט) שכל דבריה חידושים הם מעולם העליון, אשרי עין ראתם, אשרי המוח שסובלם. מכח הנשמות הגדולות שנתחברו בה, התגלה סוד האין סוף והתפשטותו.

הספר הקדוש הזה מחזיר השמאל לימין, מכניע אומות העולם, מחזיר הרע לטוב, הופך עת צרה לעת רצון (עי' תי' ע), גלות לגאולה, החושך מתהפך לאור. והיה העת ערב יהיה אור - זה אור שלך שמתגלה בכל דור עד עת קץ בעת דרור (עי' תי' לט בסופו).

הספר הקדוש הזה הוא תורה חדשה, תורה מאיתי תצא, תורה דאצילות היוצאת מצדיק חי עולמים, "דקיימת בצירופי רזין עלאין דעלאין" (תי' יח). תורה על פי כתר עליון יחוד הכל. רבינו סילק כל דרך עקלקלות והנחה אותנו בדרך הישר שמדרכת אותנו להשיג האמת, דרך תיקון השכינה, הוא אורח היחוד בדרך קצרה שאין שם מכשול.

הספר הקדוש הזה מחזיר עטרה ליושנה (תי' עט), הוא מחזיר השכינה לבעלה, הוא מוציא את השכינה מן הגלות ומעלה אותה עד הא"ס ב"ה. בית ה' - שהיא השכינה, עלתה עד ראש ההרים, נכון יהיה בית ה' בראש ההרים. רק ספר שהוא בראש ההרים יכול להעלות השכינה בראש ההרים. כאן מתגלה, שבתחילת המחשבה - באין סוף, נמצא סוף המעשה - דהיינו השכינה. אין מי שהעלה השכינה עד לכאן כמו משה, וממשה עד משה לא קם כמשה.

הספר הקדוש הזה מקרב את בני ישראל למלך העליון (תי' מ), היות שהוא מסלק כל הסטריין אחרנין. מכח החיבור הקדוש הזה תתעורר התשובה על כל ישראל ויתקרבו לקדוש ברוך הוא. רבינו הרמח"ל איש האלוקים סלל לנו דרך ישרה לבוא אל שער המלך בלבושי מלכות, המה קישוטי כלה, שבעים תיקונים אשר מכינים את עם ישראל ליום הגדול אשר יתגלה יחודו ית' לעיני כל חי.

אשרי הדור אשר זכה לכל זה
 אשרי האיש משה אשר זכה לכל אלה.
 ויהי רצון שיהיה מקומינו במחיצתו הקדושה.
 אמן ואמן.
 ירושלים תובב"א
 ערב יום ההילולא רבא
 כ"ו אייר התשנ"ז
 ואחר כעשר שנים
 זוכים שוב ב"ה למהדורה מתוקנת ומוגהת.
 ר"ח כסליו התשס"ח

מבוא

"קם אליהו נביאה ואמר לו, רבי רבי: והיה לעת ערב יהיה אור (זכריה יד, ז), זה ודאי הוא אור שלך שמתגלה בספר הזה. שעד עכשיו: במחשכים הושיבני (איכה ג, ו), ועכשיו, והיה לעת ערב יהיה אור. באחרית הימים, בזמן שהגאולה מתקרבת. בו: העם ההולכים בחושך ראו אור גדול (ישעיה ט, א) - בספר הזה ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול".

סוד תיקון לט, תרגום

א. על הספר

החיבור הקדוש אשר לפנינו הנקרא תיקונים חדשים, נמצא בכת"י מוסקובה, גינזבורג 1679. ופוענח כולו על ידי ידידנו היקר הרה"ג הרב יוסף ספינר שליט"א, ועל פיו הוא הוציא מהדורה זו של התיקונים, יישר כוחו לאורייתא וכן ירבה וכן יפרוץ לאורך ימים. הספר הזה נדפס לראשונה בשנת תשל"ח מתוך כת"י אוקספורד 1901 (אוסף ריג'יין 31) ע"י הרה"ג הרב שמואל דברי זצ"ל והרב חיים פרידלנדר זצ"ל, ויבלח"ט הרב יצחק שלמה זילברמן והרב שלום אולמן שליט"א. הספר הנ"ל נדפס שנית בשנת תשנ"א ע"י הרב ספינר מתוך כת"י נוסף (שוקן 8). אמנם כעת, בעת ערב, התגלה כתי"ק של הרמח"ל, אשר היה במוסקובה (1679) ועל פיו הוצאנו מהדורא זו.

החיבור הקדוש הזה, נכתב בחודש אב - אלול תפ"ט, ורמח"ל אז בן כ"ב שנים. מר"ח סיון תפ"ז חנן אותו אלוקים לשלוח לו מגיד קדוש מן שמיא נחית, והגד יוגד לו סודות גדולים, ואז חיבר ע"פ המגיד והנשמות הקדושות שלושה

חיבורים בלשון הזוהר, והמה: זוהר על קהלת,² זוהר תנינא על התורה,³ ותיקונים חדשים. תיקונים חדשים אשר נתחבר אחרי זוהר קהלת, כתב אותו רבינו עודנו עוסק בחיבורו הגדול על התורה. על דרך תיקוני זוהר של רבי שמעון בר יוחאי נתחברו שבעים תיקונים חדשים של הרמח"ל, אלא שהללו סובבים על הפסוק האחרון של התורה: ולכל היד החזקה אשר עשה משה, והתיקונים של רשב"י חוזרים על הפסוק הראשון: בראשית. כמו שאמר אליהו הנביא לאיש האלוקים רבינו הרמח"ל:⁴ "דא שירותא דא סיומא... רבי שמעון בר יוחאי, ודאי הוא אשר פתח שערי הרקיע ומשם גם זהרך יצא, זוהר הראשון לא נשלם, כי יצא ממנו מה שיצא והאיר את העולם עד עתה, עתה גמר הזוהר להגלות, הזוהר השני, אשר בו תשלם הגאולה".⁵ תיקונים חדשים הוא חלק אחד מהזוהר תנינא זוהר הגאולה, וכן נראה מתיקון ס"ט וע',⁶ שכן הנשמות הקדושות קרואים לחיבור שלנו "בהאי זוהר קדישא דילך... בהאי זוהר דילך... כלא בהאי זוהר יתתקן... בהאי זוהר קדישא דילך... בחילא דזוהר דא קדישא ועוד".

ב. על תוכנו

בפירושו יחוד היראה⁷ כותב רבינו על ה"שבעים תיקונים": "והאמת שלמעלה מן הכל יש ז' ניצוצין וסודם ז' ניצוצין דאלקים והם מתפשטים לע' אורות, שהם המאירים אח"כ לשיבות בכח התכלת הפרוש עליהם, וזהו: סוד ה' ליראיו [רק אלו שהגיעו ליראת הרוממות יכולים להמשיך סוד ה' למטה]. והם ע' תיקונים שפירש רשב"י על בראשית, להאיר ע' אורות אלה באלה הע'. אח"כ מתפשטים לס"ר [לששים רבוא], ומשם ס"ר פרושים לתורה שמאירים לשיבות, ועל זה נאמר: ומצדיקי הרבים ככוכבים, שהם סוד הכוכבים ממש, וכן הם מתפרשים לס"ר כמו הכוכבים".

2. שם עמ' נב.

3. שם עמ' רכג-רכה.

4. אוצרות רמח"ל עמ' רסא.

5. ר' מה שכתבנו בס"ד האור הגנוז עמ' סג-עח. וכאן - תרגום של עיקרי דבריו.

6. ר' להלן תי' ע', ד"ה: "הא מארי מתיבתא", ואילך.

7. אדיר במרום ח"ב עמ' קמז.

הישיבות שמדבר עליהם כאן רבינו, אלו התלמידי חכמים היושבים בכל אתר ואתר ומקבלים הידיעה שלהם מלמעלה. וישנם אלה שמקבלים הידיעה ממקום גבוה ונכבד בסוד "חי החיים" [א"ס] המתגלה על ידי עתיק (שם עמ' קמב). ועל כן חידושי סודות התורה עולים עד עתיק יומין. ובאמת רק מי שזכה ליראת הרוממות, מתישבת נשמתו בשכינה, וההשפעה מתגלית עליו (שם עמ' קמו), ע"ד שאמרו יראה מביאה לידי רוח הקודש, וזהו: "סוד ה' ליראי". סו"ד כמנין שבעים תיקונים.

נמצאנו למדים שבעים תיקונים של רשב"י זה כללות כל הסודות כולם היות שמשם מתפרשים לששים רבוא פירושים. הזהר הקדוש הוא גילוי עצום והוא "בחינת הטיפה היוצאת מן היסוד"⁸, והתיקונים של הזוהר שגילה רשב"י הם המה התיקונים שבבחינת אורות המ"ה⁹ - אורות המצח שתקנו שבירת הכלים. אורות התיקון שהתגלו אחרי שבירת הכלים (בתחילת הבריאה) מתגלים שוב דרך רשב"י כדי לתקן ולהשלים תיקון הבריאה כולה. ולא רק לרשב"י התגלו אורות אלה של התיקון. גם לאיש האלוקים רבינו הרמח"ל התגלו לו רזין טמירין מהמקור העליון, וכעדותו¹⁰: "ועתה ברצות ה' להיטיב לעמו רצה לגלות עוד אורה חדשה מבחינת הזוהר כנ"ל, והוא בחסדו בחר ב". נמצאת למד שבכל הבריאה כולה נמצאו רק שני אישים רשב"י ורמח"ל שזכו להיות הכלי האמצעי להמשיך תיקון זה. ושניהם הם התלבשות של משה רבינו¹¹.

בהקדמת התיקונים דידן כתוב: "ובזמנא אתעבידו ע' תיקונים על ידו דרשב"י בוצינא קדישא, שרא תיקונא לאתתקנא מעילא לתתא, משירותא דכלא עד שכינתא קדישתא, ודא בראשית. והשתא אשתלים תקונא דאתהדר מתתא לעילא ברזא דא, דכלא הכי אצטריך. ותלת אבהן אינון שרשין דישראל מעילא לתתא. משה ותרין משיחין לקשרא מילין מתתא לעילא".

תרגום: ובזמן שנעשו שבעים תיקונים על ידי רשב"י, בוצינא קדישא, התחיל התיקון להתקן מלמעלה למטה, מתחילת הכל [א"ס ב"ה] עד השכינה הקדושה.

8. אוצרות רמח"ל עמ' שיד.

9. אדיר במרום ח"א עמ' יד.

10. אגרת לרב"ך, אוצרות רמח"ל עמ' שטו.

11. על תיקון הזהר עי' אדיר במרום עמ' יז.

וזה סוד בראשית. ועכשיו הושלם התיקון שחזר מלמטה למעלה בסוד זה [מהשכינה לאין סוף], שהכל כך צריך. ושלשה האבות הם שרשים של ישראל מלמעלה למטה. משה ושני משיחין באים לקשור הדברים מלמטה למעלה".

כללו של דבר, התיקונים שגילה רשב"י ואחריו האריז"ל הם המה הגילויים מלמעלה למטה, דהיינו סוד האילן הקדוש, השתלשלות הדברים מהצמצום, חלל, א"ק, עולם התוהו, עולם התיקון עד המלכות. והג' אבות הם רמז עצום לכל תחילת השתלשלות בסוד קו (אברהם) רשימו (יצחק) א"ק¹² (יעקב). אמנם כשבא רבינו הרמח"ל התגלתה הארה חדשה, "חדשים לבקרים"¹³, והיא מסמלת התיקון מלמטה למעלה מהסוף לראש. הסוף, הוא הפסוק האחרון של התורה: ולכל היד החזקה. הסוף הוא המלכות, האבן שעולה עד הכתר ועד הא"ס, בסוד: "אבן דזרקין לה עד א"ס"¹⁴. דהיינו החיבור של השכינה לא"ס זהו התיקון הגדול שגילה רבינו הקדוש בסוד מלמטה למעלה. כמו שהאבות הם שורש בבחינת בראשית, משה ותרין משיחין הם הבחינה של אחרית - ולכל היד החזקה. זאת אומרת שהחיבור שלפנינו עוסק באחרית, תיקונים אחרונים של העולם ושל כל הבריאה, סוף תיקון שבירת הכלים. תיקונים אלה נקראים גם כן תיקונים חדשים, וכך רבינו כתב בכותרת הספר¹⁵. ונראה לי, היות שההארה הזאת שממנה קיבל היא חדשה, בבחינת "תורה חדשה מאיתי תצא", עלינו לברר את המושג הנ"ל בפתחתנו, ואחריו נבאר בס"ד בקצרה את תורת הגאולה ותורת התיקון באספקלריה של רבינו הגדול איש האלוקים: הרמח"ל.

א. תורה חדשה

ראשית כל, המושג הזה מובא בפעם ראשונה בדברי חז"ל בויקרא רבה, פי"ג, ג:

"וזאת הבהמה הדא הוא דכתיב (משלי ל) כל אמרת אלוה צרופה, רב אמר לא נתנו המצות לישראל אלא לצרף בהן את הבריות וכל כך למה, שנאמר (משלי ל') מגן הוא לכל החוסים בו. א"ר יודן ברבי שמעון כל בהמות

12. עי' שם עמ' שמז-שנא, לקמן תי' סט, תי' ע (התחלה).

13. עי' אוצרות רמח"ל עמ' שיד.

14. עי' בתיקון ע' (בסוף) ז"ה: "זרקא מקף שופר הולך סגולתא".

15. לפי הכת"י גינצבורג 1679.

ולויתן הן קניגין של צדיקים לע"ל וכל מי שלא ראה קניגין של אומות העולם בעוה"ז זוכה לראותה לעוה"ב. כיצד הם נשחטים בהמות? נותן ללויתן בקרניו וקורעו ולויתן נותן לבהמות בסנפיריו ונוחרו, והכמים אומרים זו שחיטה כשירה היא ולא כך תנינן הכל שוחטין ובכל שוחטין ולעולם שוחטין, חוץ ממגל קציר והמגרה והשנים מפני שהן חונקין. אמר רבי אבין בר כהנא אמר הקב"ה: תורה חדשה מאתי תצא, חדוש תורה מאתי תצא. אמר רבי ברכיה בשם רבי יצחק אריסטון עתיד הקב"ה לעשות לעבדיו הצדיקים לעתיד לבא וכל מי שלא אכל נבלות בעולם הזה זוכה לראותו לעוה"ב".

בישעיה כתוב: "כי תורה מאתי תצא" (שם נא, ד). ובמדרש דידן הלשון הוא: **תורה חדשה מאתי תצא**. מהו פשר הדבר? בכתבי רמח"ל הובא הציטוט תשעה פעמים¹⁶. אמנם הסבר לעניננו נוכל למצוא בקנאת ה' צבאות וזה לשונו¹⁷: "נמצא ב' בחינות לעולם: אחד בסוד החכמה [וזה הבריאה - בראשית], והוא הראש האחד, ואחד בסוד הכתר, והוא הראש השני, שבחינתו יהיה העולם לעתיד לבוא... וזהו בראשית - ב' ראשית כי בראשית אחד נברא, וראשית שני הוכן לו. ולפי סוד אותו הראשית, תקבל חידוש התורה גם כן, וכל המציאות - נשמות ועולמות; והוא סוד (ישעיה נא, ד), "כי תורה מאתי תצא", שאמרו: **כי חידוש תורה מאתי תצא**. כי היא התורה עצמה שלא תתחלף, רק שתתגלה **בחינת הכתר**, ולא כמו שהיא עתה בבחינת החכמה. ולכן תתגלה בבחינת (שם) [שכר], ולא בבחינת עשיה וזכות.

"אמנם צריך שתדע, כי הכתר צריך שיהיה השורש לכל הפעולות ודאי, ועל כן בהנתן התורה, הנה בסוד עצמותה ניתנה בבחינת חכמה לבד, שהיא הבחינה הנותנת הבחירה, אבל בהתפשטותה בסוד הכ"ב, שהוא בסוד בינה, התפשטות החכמה וגלגל צירופיה, שהוא עצמו ענין התפארת והמלכות, הנה ההתפשטות בזה נעשה בסוד הכתר ודאי, כי הכל צריך להעשות על ידו, אלא שבפעולה זאת אינו פועל בסוד עצמו, אלא הוא פועל לפי בחינת החכמה. ועל כן צריך בתחלה להניח מונח ראשון שהוא עצמות התורה, וזה בבחינת חכמה, ולא בבחינת הכתר, ואז הכתר פועל ומגלגל התורה הזאת עצמה בגלגול הבינה, אך לפי

16. קל"ח, פתח ל'; ת"ח הקדמה; תי' יח, נד; קנה"צ (עמ' קטז-ק"ז), אוצרות רמח"ל (דרוש ונתת הכסף); אדיר במרום ח"א עמ' קסד, ד"ה: לית שמאלא בהאי עתיקא.

17. קה"צ עמ' קטז-ק"ז.

מציאותה בסוד החכמה הנ"ל. וזה סוד כ"ב - כ'תר ב'ינה. והנה החכמה בתתה מציאות התורה כוללת כל זה הענין בסוד כ"ו, כי הד' היא סוד אותיות השם ב"ה, והכ"ב הוא ההתפשטות בגלגוליו, בסוד הבינה ע"י כתר הפועל".

באותו קטע בקה"צ, ועוד במקום אחר (עמ' קכז) מזהיר אותנו הרמח"ל על הסכנה שיש בפרשנות מופרזת של הפסוק דידן, וזה לשונו שם: "עוד מעט אחת היא נשארה לי לברר לך להצילך מדרך רע, הוא ענין חידוש התורה המוזכר בדברי רז"ל על הפסוק: כי תורה מאתי תצא (ישעיה נא, ד), אשר נתפתלו בו עקשי הלב הרבה מאד".

תורה חדשה, חידוש התורה בבחינת עוד כ"ד ספרים חדשים כדי להשלים כדכ"ד¹⁸, ושמתי כדכ"ד שְׁמֹשׁוֹתֶיךָ (ישעיה נד, יב) וזהו שלמות ותיקון השכינה ע"י תורה חדשה שהיא "תורה דאצילות דקיימת בצירופי רזין עלאין דעלאין" (תי' יח). תורה שמתחדשת תמיד מכוח הראשונה, על ידי יראת הרוממות ומסירות נפש¹⁹. נמצאנו למדים שתורה חדשה היא התורה הבאה מצד הכתר, כוח ההיטיבו²⁰, מצד האצילות - עולם שכולו טוב, מצד הגאולה - תיקון כל העולמות. וזאת היא התורה אשר שם משה לעינינו, להשביע נפש שוקקה, לפני בוא יום ה' הגדול והנורא.

אין ספק שהספר הגדול אשר לפנינו, הוא יחיד במינו וכל מטרתו היא לקרב הגאולה. הרי אליהו הנביא, אברהם סבא, ורעיא מיהמנא מעידים לנו שהזוהר של רמח"ל "אתעביד לפום פורקנא" - נעשה לפי הגאולה²¹, ובתיקונים האלה "יזכון ישראל לכמה נהירו עלאה". עתה עלינו לברר מהו תיקון הגאולה ותיקון השכינה היוצא מן הספר הזה²².

18. ר' להלן בהקדמת התיקונים.

19. שם תי' לג: "ובהו מי יתן לבבם וכו' בגין דאתמסרו מגרמיהו ליתיר ממאי דבעי למיהב להו מלאך, ולקבל דא יזכון לתורה חדשה לזמנא דאתי".

20. אדיר במרום ח"ב עמ' עב-עג, עה-עו, עז בקיצור.

21. עי' הק' הזוהר; אוצרות רמח"ל עמ' רסב; להלן תי' ע; עי' אדיר במרום ח"א עמ' א: "מן התיקונים הגדולים שנתקנו בעולם היה ספר הזוהר... כי הוא לגאולה הוכן, ולהצמיח קרן ישועה לבית ישראל".

22. אי אפשר באמת לעמוד על תורת הגאולה של הרמח"ל רק מתוך הספר הזה, היות שכאן הדברים נכתבו בסיתום גדול והרבה פעמים בדרך רמז. ואם כן היה צריך לקבץ מכל תורתו של רבינו וללבן הסוגיא הזאת. הגם שרבינו כתב מאמר הגאולה (שדרך אגב ציטטנו בהערות כמעט בכל תיקון) שכל ענינו הוא גאולתן של

ב. תיקון הגאולה²³

תכלית כל הבריאה ותשלומה הנה הוא גילוי יחודו יתברך. הגם שמזמן תחילת הבריאה הולכת האמת הזו ומתגלה, תשלומה הוא בגאולה העתידה שתהיה במהרה בימינו שאז נאמר: "והיה ה' למלך על כל הארץ" (ד"ת קכד). &40אמנם הגאולה, כמו כן ביאת המשיח, היא רק תחילת גילוי יחודו בפועל (קל"ח פ) והדבר מתארך עד סוף אלף השישי שאז תהיה תחיית המתים ויום הדין הגדול וביום ההוא: "ונשגב ה' לבדו ביום ההוא" (ישעיה ב, א; ד"ת לד). הגאולה, אליבא דרמח"ל, ואצל המקובלים, אינה רק ענין של קיבוץ גלויות גרידא, הגם שהוא חשוב, איננו עיקרי, "שהכוונה התכליתית בגלויות לתקן מה שנתקלקל"²⁴ בזמן שבירת הכלים ובזמן חטא אדם הראשון, "ובהשתלם ענין זה [של תיקון חטא האדם] אז נגאל גאולה שלמה" (ד"ת קנח).

הגאולה פירושה תיקון מן הרע המעכב גילוי יחודו, שרק בגאולה "יהיה עילוי לכבוד השם יתברך" (מ"י פי"ט). אמנם גילוי יחודו שהוא הטובה האמיתית המעותדת לכלל הבריאה אינו מופיע רק אחר "שתסודר כל האומה הנבחרת [עם ישראל] - בסדר נכון ותשתלם בכל עטוריה ותתדבק בה השכינה, ואח"כ יגיע העולם למצב השלם" (מ' העיקרים, פ' על הגאולה). והנה היוצא מן האמור שגאולתן של ישראל היא תנאי לגאולה השלמה, "וטרם יכלו ששה אלפים אלה, הנה צריך שתעמוד האומה הנבחרת במצבה השלם... והאמצעי לזה יהיה אחד מזרע דוד שיבחרהו האדון ב"ה לזה ויעזרהו שיצליח בו, והוא מלך המשיח. והנה בזמנו ועל ידו יתוקנו ישראל תיקון גדול וכל הבריאה אחריהם, שירבה הטוב בכל הצדדים ויסור הרע לגמרי" (מ' העיקרים שם).

גאולת הבריאה ושלמותה תלויים בגאולתן של ישראל וביאת המשיח, אבל גם גאולתן של ישראל תלויה בגאולת השכינה. וזה הדבר שבא הספר הקדוש לגלות, והוא תיקון השכינה, שהכל תלוי בה. ובלשון הרמח"ל: "ובגאולה תחזור השכינה

ישראל, אולם צריך להוסיף עוד מן החיבורים קנאת ה' צבאות, אדיר במרום, משכני עליון ועוד. ואנחנו כאן נסתפק רק בראשית דברים היוצאים מפורשים ומגולים מתוך התיקונים.

23. בפרק הזה נציין המקורות העיקריים בתוך סוגריים בטקסט עצמו, (ד"ת=דעת תבונות; מ"י=מסילת ישרים).

24. ר' ג"כ קל"ח פתח ל: "הגאולה האחרונה שתהיה במהרה בימינו, היא פעולת השלמות בסוף הכל שמתגלה לתקן כל הקלקולים כולם שרצה [הקב"ה] שיראו".

במקומה, והטומאה תכלה, ויהיה הכל ברווחה" (כללי פח"ד, כלל ט', הגלות והגאולה). שבאמת "השכינה היא העיקרית בפעולת ההנהגה בתחתונים" (שם), ואם כן השפע או צמצום האורות תלוי בה.

בכתבי הרמח"ל, קשה להפריד בין גאולתן של ישראל לגאולת הבריאה, גאולתן של ישראל הוא השלב והתנאי הראשון בגאולה הכללית. אמנם הגאולה הזאת שפירושה שלמות כל הבריאה תלויה בתיקון השכינה. והשכינה עומדת להיתקן על ידי ישראל בכלל, ועל ידי משה ותרין משיחין בפרט.

ג. משה ותרין משיחין

הנה דבר ידוע שאין המלכות נתקנת אלא על ידי היסוד, וכך נסדרה ההנהגה²⁵. הגם שכל אחד מצווה בתיקון השכינה, משה ושני המשיחין הם המיועדים לתקן אותה ולהעלותה לבעלה. בהקדמת התיקונים דידן כותב איש האלוקים: "תרין משיחין דקיימין לאתקנא לה לשכינתא, ולאשראה לה על רישא דכל ישראלו תרין משיחין דקיימין ברזא דצדיק לאתקנא לשכינתא, ולגלאה גילויא דנהורא לעלמא". כבר בתחילת הספר מודיע לנו הרמח"ל ששני המשיחין עומדים ומזומנים לתפקיד הזה שהוא תיקון השכינה, ושניהם ביחד הם בבחינת יסוד - צדיק. אמנם בספרו קנאת ה' צבאות הרמח"ל מבחין שם בין תיקון המשיח בן דוד (מב"ד) לתיקון משיח בן יוסף (מב"י). מב"ד מיועד לתיקון הפנימיות של השכינה היות שהוא מסטרא דלאה ומב"י מיועד לתיקון החיצוניות, מסטרא דרחל.

מב"י שהוא בחינת המשיח (ולא המשיח בעצמו)²⁶, צריך לרדת לקליפות כמו השכינה שירדה לגלות בתוך הקליפות, "לשמור על ענפיה [דהיינו ישראל] הקדושים"²⁷, ושם היא נתקנת שרק בבחינת חיצוניות השכינה נפגמת, אם כן

25. ר' קל"ח פתח נח, ח"ג: "כי שלמותה [של השכינה] ממנו, כי זה מה נותן היסוד לה - הוא מה שראוי לה כדי להיות שלמה ומתוקנת, אלא שנסדרה ההנהגה בסדר זה שלא תהיה מתוקנת השכינה מצד עצמה, אלא שתיקונה יהיה תלוי ביסוד".

26. קנאת ה' צבאות עמ' קה: "והנה יוסף הוא סוד המשיחות"; שם עמ' קד: "דע כי כל אלה הדברים שאנו מדברים מירבעם או מכל האחרים אשר נאמר עליהם שהם מב"י - אין אומרים על היחידה עצמה [שהיא בחינת מלך המשיח, עמ' קל] שאינה ניתנה באיש הראוי לה אלא בשעת תשלום התיקון".

27. שם עמ' צג-צד.

תפקיד זה מיועד למב"י שהוא תיקון החיצוניות של הגאולה. הרי גם על יוסף כתוב, ויוסף הורד מצרימה - מקום הקליפות. אמנם גם על משה ושני משיחין נאמר שהם יורדים בגלות, "כי בקליפות ירדו אחרי השכינה"²⁸. מב"י הוא מדריגת הצדיק "שבעברו השכינה מתקוממת כי כל התיקונים על ידו נעשים"²⁹. אבל מב"ד הוא שלמות התקון, שכן מב"י הוא מוציא את השכינה מן הגלות, אבל בשעה שהוא נמצא בקליפות הוא עלול למות ורק מב"ד יכול להצילו מן המוות. וכן כותב רבינו בתיקון לג: "בזמנא דשכינתא אתקשרת במב"ד לימנא כדין זז מות ממב"י דלא ימות ויכול למפרק לה". שהשכינה מתקשרת בשמאל כשהיא עם מב"י, ובימין כשהיא עם מב"ד.

יציאתה של השכינה מן הגלות נעשית על ידי משה ותרין משיחין, וכך הוא כותב בתיקון הראשון: "המורא הגדול אשר עשה משה... לזמנא דאתי דייתי איהו בהדי תרין משיחין למפרק להו לישראל פורקנא שלים". משה ושני המשיחין יבואו ביחד כדי לגאול את ישראל גאולה שלמה. נלענ"ד שישנם כמה זמנים בגאולה, ביאת משה עם התרין משיחין היא דוקא לשלב של הגאולה השלמה. וכך הוא כותב בתיקון ד: "איהו [משה] נמי ייתי בסוף יומיא בהדי תרין משיחין לנטלא ההוא שער הנ' דאתחסיר מיניה, וכדין פורקנא ישתלים כדקא יאות". וכך הוא בתיקון כב: "דאיהו [משה] ייקום בהדי תרין משיחין לאתקנא ליה לעלמא תיקונא שלים".

ובתיקון חמישים מה הוא אומר: "דבג"כ איהו ייתי בפורקנא בהדי תרין משיחין לאתקנא לה לעלמא תיקונא שלים". ובכן בכל מקום שרמח"ל הזכיר משה ותרין משיחין הרמז ברור, מדובר בגאולה השלמה - פורקנא שלים³⁰, ואולי זה הסוד: "והיו לאחדים בידך", דהיינו משה הוא המחבר התרין משיחין.

28. אוצרות רמח"ל על רות א, א.

29. שם, דרוש ושמת אותם (סוף); אדיר במרום, עמ' תעז: "וכך יש סוד תרין משיחין שאחד יורד בתוך הקליפות, ואחד אינו יורד כל כך, הכל לפי שורש זה. וזהו בעל חנון בן עכבור", עי' תי' יט: "אלין תרין משיחין קיימין גו גלותא גו ס"א".

30. ר' עוד אוצרות רמח"ל דרושי ושמת אותם: "הרי אמרו תרין משיחין ומשה על גביהון, וזהו המערכת"; תקט"ו תפלות ת' קצט.

זאת ועוד, מגלה לנו הרמח"ל בשני תיקונים, תיקון כז ותיקון נד, שמשה רבינו הוא הוא, שיעלה את השכינה עד מקומה הגבוה ביותר דהיינו הכתר: "ולזמנא דאתי משה ישלים לה עד הכתר" (תי' כז). והסיבה פשוטה, משה רבינו הוא הראשון שהכין כל התיקונים של השכינה, אז המתחיל במצווה אומרים לו גמור. מתחילת התיקונים, מכריז לנו המחבר על כחו של משה בתיקון השכינה. בתיקון ג' מה הוא כותב: "דכולהו תיקונין צריכיין לשכינתא בכל דרא ודרא, כלא אתקין להו משה רעיא מהימנא"³¹. משה נמצא תמיד עם השכינה בסוד: "ואתה פה עמוד עמדי" (דברים ה, כח)³². הוא מתחבר אליה ואינה פורשת ממנו, כדת משה, דת זו - שכינה (תי' ע), וזה סוד כלת משה (תי' מג).

ד. תיקון השכינה

אחרי שבירת הכלים התחיל הקב"ה לעשות עולם התיקון, והוא בירור הרע מן הכלים. הרע עבר ממדרגה למדרגה "עד שנשארה המדרגה האחרונה של מלכות דעשיה לבדה להוציא אותה" (קל"ח פתח מט, ח"ג), וכל השבירה היתה רק בגלל הזכר (היסוד) שלא היה ביחד עם הנוקבא. ובתיקון, הזכר והנקבה ביחד, כי "אין שלמות הזכר אלא בנוקבא שלו, וזה מה שהרויח מיד אחר תיקון השבירה" (פתח קיט). אמנם "לא נתקנה המלכות היטב, להיותה בסוד שם ב"ן שהוא השבירה, והוא לא נשלם תיקונו" (אדיר במרום עמ' קעג), ואם כן "על המלכות לתקן ענין השבירה". וכשיושלם תיקון השבירה "אז עולה נוקבא להיות לעטרה למלך" (שם עמ' שלג-שמה).

תיקון השכינה ניתן לאדם לעשות, לתת לו מקום בעבודה. הרי הקב"ה השאיר חסרון בתיקון כדי שהאדם ישלים ויהיה לו שכר נצחי עבור עבודתו. והנה אדם הראשון לא רק שלא תיקן אלא פגם עוד במלכות, בסוד עץ הדעת (מ' רישא וסופא), ויתרה מזו ע"י חטאו גרם לס"א שתעבור תחומה "ומה שבתחילה לא היתה אלא בסוד סוף מלכות דעשייה ורק משם יונקת, תוכל להתפשט [עוד]" (קה"צ שם).

31. ושם בתיקון ג': "משה קאים בתוקפיה לאתקפא לה... וכולא אתקין משה תיקונין עלאיך"; תי' ז, תי' ח תי' כז, תי' מא, תי' נ.

32. ר' להלן תי' סט, סוף אדרא קדישא: "לית אנת מתפרש משכינתא כלל".

בהקדמת התיקונים מלמד אותנו המחבר ששלמות התיקון הוא אד"ם. הגם שאדם הראשון לא השלים תיקון הבריאה, ישנם אחרים שישלימו בעדו והוא: "שלימו תיקונא אדם: אדם דוד משיח. דאד"ם הוא כללא דכלא". ושם בהקדמת התיקונים, מפרש לנו שאחרי החטא, התיקון התחיל עם השלוש אבות, כל אחד בדרכו, והם סוד: 'ו' 'י', וזה א של אד"ם. ובדוד נשלמה המרכבה, וזה ד. בסוף הכל, השלמות תהיה על ידי המשיח³³. חטא האדם, כמו כן שבירת הכלים, הולכים ונתקנים כל יום על ידי הצדיקים המזהירים כזוהר הרקיע, שמתלווים לרקיע - לצדיק משיח בן יוסף.

בקל"ח פתח נח, כותב רבינו, ששליטת המלכות היא הגורמת התיקון אבל רק כשעמה אור הזכר, וזה סוד הפסוק: לעבדה ולשמרה. ושם בפתח קלד, מלמד אותנו רבינו איך מעשה התחתונים מגיעים לתיקון הנוקבא: "כל כללות עבודת האדם היא נוקבא, היא שורש התחתונים עצמה, וכל העבודה היא לתקנה בדרך שתבוא הברכה אליה ועל ידה לתחתונים". ובנידון דידן, האריך רבינו בספרו הנפלא אדיר במרום, על תיקון השכינה ע"י עבודת האדם (בעמ' לז): "כי עיקר הפעולה שצריך האדם לעשות הוא לכוון דרכיו והליכתו לתיקון השכינה... רק צריך האדם לקחת על עצמו תיקון השכינה, וזהו נקרא באמת מחצדי חקלא". והנה מגלה לנו שם יסוד נפלא ש"המקבל עליו תיקון השכינה, אז הוא מתעלה לקחת האור במקום שאין הס"א מגעת שם, ומביא אותה למטה". התיקונים דהיינו המצוות ולימוד התורה ובפרט בסוד, דומים לזרעים שנזרעים בשדה - בנוקבא. אבל "כשמגיעים להקצר, והיינו לצאת מן הנוקבא לתחתונים... הס"א מתחזקת לקחת זה האור". ואם כן, צריך מומחים שיודעים לקצור השדה ולעקוף הס"א, זה מה שהוא אומר: לקחת האור מלמעלה.

תיקון השכינה דורש לימוד בפני עצמו: "והוא לימוד בדוגמא שלמעלה אשר הנהיג בו רשב"י ז"ל את חבריו והוא ענין המלחמות המוזכרים תמיד בתיקונים וברעיא מהימנא" (שם). גם רבינו הרמח"ל הוסיף נופך דעת ובירר לנו בספרו האדיר, סוד המלחמה הזאת על פי סודות התורה: "עיקר התיקונים הן בכוח הסודות הנלמדים לשם תיקון השכינה" (שם עמ' מז). ואחד מהכלים הנוראים

33. ר' עוד שם תי' כז: "והכי יהיו לזמנא דאתי בזמנא דיתתקן כלא ברזא דאדם, אדם דוד משיח"; תי' ע': "ובג"כ באדם דמו ישפך, דא מלכא משיחא, אדם דוד משיחא".

לשם תיקון השכינה הוא הקירטא, והיא אבן בוחן גבורי החיל המתקנים השכינה. בתקט"ו תפלות בתפילה תצז התגלה ענינה: "וזה אבן שזורקים אותה עד א"ס ויורדת עד אין תכלית - י' דאדנ"י, בה הוציא את האבן הראשה וכו', שבשעה ש'י זאת עולה, הרי מקשרת בה כל אורות העליונים ועושה אותם חיבור אחד, וזה אבן די לא בידין, שתהיה הורסת כל בנינה של הס"א". נמצאת למד מכאן שהאבן הזאת יש לה שני תפקידים: אחד לעלות עד למעלה, עד לא"ס ולקשר כל האורות העליונים; ולאחר כך, תפקיד שני להרוס כל בניני הס"א. והנה באדיר במרום מוסיף רבינו ואומר: "והנה סוד הקירטא הוא סוד אבן די לא בידין (דניאל ב) היורדת ומחת לצלמא... וסוד זה כי הנוקבא היא הוכנה להעבד לצורך המלך ב"ה, והיא הצריכה להתקשר בכל המאורות, כי היא באמת מאנא דכולא ובה נקשרים כולם. וזו עיקר העבודה וסוף השלמות אשר יהיה לעולמות כולם. כי כאשר תיקון קשר זה יהיה נתקן בקביעות, משם ולהלאה זמן קבלת השכר הנצחי יהיה... והוא מה שנזכר כמה פעמים: דסלקת עד אין סוף ונחתת עד אין תכלית, כי היא עולה ממנה ולמעלה, ומקשרת בה הכל. והיא יורדת ממנה ולמטה ומקשרת בה כמו כן כל המציאות, והיינו ב"ע וכל הנבראים" (שם עמ' נב-נג). מכאן אנו למדים שהאבן הזאת - המלכות, כשהיא כלולה מכל המציאות העליונים והתחתונים, בכוח זה היא יכולה לשבור כל הצלמים וכוחות הס"א³⁴. והנה בתיקונים דידן גילה לנו האור הגנוז מסתורין דמלכא, תיקוני הנוקבא, דברים שלא מתגלים בזוהר הקדוש ובכתבי האר"י³⁵. ובנידון דידן, אבן דזרקין לה עד א"ס, דיבר איש האלוקים בתיקון ט"ל:

ואיהי אשת חיל עטרת בעלה (משלי יב ד). דבשעתא דאתחברת לתתא בחג"ת, מתמן סלקת דרגא בטר דרגא עד דאתקשרת בתלת רישין דאתמרו. כדין מתמן אפיקת מזונא לעלמא. ורזא דא ממרחק תביא לחמה (שם לא יד) ודא אבן דסלקין לה עד א"ס. ואתמר בה מאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו (תהלים קיח כג). מאי מאת ה'. אלא בזמנא דאתחברת שכנתא בחג"ת לתתא, בת"ת בקדמיתא ומיניה בחו"ג. ורזא דא מאת ה'. מה' לא

34. עיין עוד קל"ח פתח קד: "שזה כוח השכינה, שנקראת אבן דזרקין לה עד א"ס, והיינו כי היא אבן תחלת המחשבה"; תקט"ו ת' תפב.

35. ע' תיקון סט, סוף האידרא; אור הגנוז, פרק דא שירותא ודא סיומא.

כתיב אלא מאת ה', ואלין חו"ג. כדין מתמן סלקת דרגא בתר דרגא עד ההוא אל"ף עלאה, ואתהדרת איהי כגונא דא פל"א. בג"כ היא נפלאה בעינינו.

האבן הזאת נראת לנו פלא היות שהתחברה למעלה ומתגלה כוחה האדיר - "כללות כל הנמצאים". בזמן הגלות היא אבן דמאסו הבונים, אולם בזמן הגאולה היא נפלאה בעינינו מצד הכתר - פלא עליון. שהרי עד לשם היא הגיעה ולפיכך היא קישורא דכולא מרישא דכולא עד סופא דכולא, "בג"כ מאין יבוא עזרי - דא אין כתר עילאה דמתמן שראת שכינתא לקשרא קשרין. ורזא דמלא: אשת חיל עטרת בעלה. ודא אבן דסלקין לה עד אין תכלית"³⁶.

אבן זו השכינה. אבל, כותב המחבר בתיקון נד: "אבן דא [שם] ב"ן דאזדמן לקבל תלת דשריין עליה ואינון עס"מ [ע"ב ס"ג מ"ה]. והנה בירור הענין באדיר במרום (עמ' נג) : "ובהיות זאת האבן כלולה מן הכל, הרי כבר היא שלמה בכל כח ועצמה הצריך לה. והיא באמת אבן³⁷, בסוד שם ב"ן, וא' מתחבר בו בסוד יהו"ה דז"א דהיינו יו"י. והוא ג"ן בסוד ג"ן סדרים דאורייתא. ואז היא הולכת בכל תוקף אל ס"מ הרשע, ומכה אותו מכה שאין לו עוד תקומה. וכל זה בסוד: אני, שהשכינה נקראת כך בעשותה מעשה הזה הנ"ל, בסוד: אני ראשון ואני אחרון, והוא אין".

כללו של דבר: כל ענין עליית השכינה עד הכתר - האין, הוא עבור גילוי יחודו יתברך שזאת היא התכלית האמיתית של כל הבריאה. מה שהיה בבחינת ב"ן - ספירות התווה - בזמן שבירת הכלים, בשעה שהאור מאס ליכנס בכלים, עכשיו המלכות נתקנה ונשלמה על ידי הצדיקים, משה ותרין משיחין, עתה תחזור לבעלה.

ה. זרקא מקף שופר הולך סגולתא

בסוד זה סיים רבינו את ספרו הקדוש. אחרי שהשכינה נתקנת עם כל ענפיה³⁸, דהיינו הנשמות והמלאכים, אחרי שהכל נכלל בתוכה היא יכולה כעת לעלות

36. שם תיקון מד.

37. ראה גם כן ענין "אבן שכינתא" להלן תי' מד, תי' נא, תי' ע; תקט"ו תפלות ת' קכג, ת' קמז; ת' ברי; ת' רטו; ת' שמד; ת' שצו; ת' דת; ת' תיג.

38. גם בספר הנכבד הזה מובא הרבה פעמים הנושא הזה של חיבור הנפרדים בשורש שפורש ענינו באדיר במרום ח"ב, מ' רישא וסיפא, ומ' ארימית ידי; קל"ח, פתח קלז, קלח; קיצור הכוונות עמ' קסב-קסג; ראה רכב ישראל

ולהתחבר במקום עליון, וזהו: "זרקא - בזמנא דאזדריקת אבנא קדישא עד א"ס, כדן הדרת עטרה ליושנה", להחזיר עטרה - המלכות - ליושנה למקומה הראשון, בסוד: תחלת מחשבה סוף מעשה. הראש התחבר לסוף, הכתר התחבר למלכות, וזהו יחוד רישא וסופא.

כל התיקונים דידן מעוטרים ביחוד העליון, בתחילת התיקונים מה הוא אומר: "בראשית ברא אלקים... ולכל היד החזקה... נעיף סופא ברישא, ורישא בסופא, ולא תהדרא כלא חד בקטרא דיחודא עלאה" - להחזיר הכל בקשר אחד של היחוד העליון. ובסוף ההקדמה הוא כותב שבשבעים תיקונים אלו יושלם התיקון העליון לקשר כל המדרגות בקשר אחד, ויתחברו כולם בשכינה הקדושה שהיא מאנא דכולא קשר הכל יחוד הכל. ובסוף התיקונים, בשעה שכל הנשמות הקדושות והמלאכים חוגגים חופה וקידושין - טבעת, כתובה שבע ברכות ויין (שהוא סוד השבעים תיקונים), של השכינה הקדושה וקוב"ה, קם אליהו נביאה מהימנא פתח ואמר: "רבי רבי בך כתיב יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו. ישמח ה' במעשיו - ביי"ן דא דאיהו ע' תיקונין אלין. בהו אתמר בשכינתא, שמע שם ע'. בהו שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד. ביחודא עלאה קדישא".

היחוד העליון הקדוש - זאת התורה החדשה אשר עשה משה לעיני כל ישראל.

זכאה חולקיה בעלמא דין ובעלמא דאתי.

עמ' 195-200; בספר דידן ר' תי' לא: "אתם ראיתם כי מן השמים דברתי... כיון דאתקשרו ענפיין בשרשיהון... וקרבינין יקרבונין בהווא יומא, לסלקא ענפיין לשרשיהון" [כאן יש סוד הקרבן שהוא מחבר הנפרדין בשורש, ר' קיצור הכוונות שם; ארימת ידי, עמ' פח-פט]; תי' נד: "ת"ח הכי מתפרשאן מילין... כדן כולהו אתקשרון ענפיין בשרשיהון ורתיכתא קדישתא (שם מראה שתינתאה) למנדע כללא דענפיין מתקשרון בשרשיהון"; תי' ע: "ולכל היד החזקה ולכל המוראה הגדול, בזמנא דיתהדרון ענפיין לאתקשרא במקוריהון בקב"ה ושכינתיה דלאו כדקדמיתא". ובכן מי שמעיין שם בתיקון ע' (ד"ה ולזמנא דאתי) רואה שכבר בשנת תפ"ט בעת חיבורו של הספר דידן מתגלה לרבינו הסוד הנ"ל; עי' עוד שם בד"ה ת"ח אלין ה' ספירן... ובאורייתא כלא אתחבר ענפיין במקוריהון.

מזמור לתודה

הספר שאנו מגישים לפניכם במהדורתו הנוכחית הוא, הטקסט המקורי מכ"ק של הרמח"ל, מנוקד ומפוסק מחדש, עם תוספות בתוך מרובעים [], מראה מקומות והערות, הנה הוא בחסדי ה' עלינו פרי מכון רמח"ל אשר שוכן בעיה"ק ירושלים.

התודה והברכה לראש המשביר בכתבי מאור עינינו רבינו הרמח"ל, הוא הגאון הרב יוסף ספינר שליט"א, אשר הואיל בטובו למסור לי הפענוח השלם של כתי"ק של רמח"ל, ולפי מהדורתו האחרונה הוצאנו הספר הזה.

ענין התרגום של הזוהר בכלל והתיקונים של הרמח"ל בפרט מהווה שאלה אצל כמה גדולים, ואנחנו הדלים חשבנו שעת לעשות לה' הפרו תורתך. היות שלא כל אחד מבין שפת הארמית, חשבנו לזכות את הרבים, ולהראות את יפיה של תורת הרמח"ל - תורת הכתר - היחוד העליון. לתרגם הספר הקדוש הזה, היתה משימה קשה עד מאוד, היות שבכמה מקומות רבינו סתם, ואנחנו בס"ד נסינו בכמה מקומות לברר על פי הזוהר הקדוש, כתיבי האר"י וכתבי הרמח"ל. דברינו הם בתוך סוגריים מרובעות או בהערות המוסיפים הבנה קצרה לשלמות הענין. ושגיאות מי יבין והוא רחום יכפר עוון.

וזאת למודעי, לא דייקנו בתרגום בכמה מקומות, ושינינו פה ושם כדי להקל על הקורא, או כדי שהקטע יהיה פשוט לקריאה. נסינו להיות צמודים לטקסט המקורי, אמנם כמה פעמים חרגנו מהמילים אבל לא ממשמעותם העניינית. פתחנו כמה ראשי תיבות בארמית וכל הראשי תיבות בעברית.

ובכן אודה לה' בכל לבב, אשר נפל חלקי מלאכת קודש זו. אמנם החיבור הזה לא היה במתכונתו הנוכחית אם לא הייתי מקבל עזרה ותמיכה מהאשת חיל אשר חנני ה', ומחברי ומתלמידי היושבים והשוקדים בדלת התורה ובשערי הרמח"ל, ובראשם יד"ן, אשר נכנס בעוביה של קורה ר' יעקב אלבוים, ואחריו ר' יהושע גבאי, רבי שלמה לוי, ור' יכין יורב. תודתי נתונה ליקר באנשים ר' יוחנן לוטפי אשר טרח ועמל ימים כלילות בהוצאה לאור של ספר קדוש זה. ועוד לא אשכח לידידי היקר והעלה ר' אשר בראל אשר לא חסך מזמנו ומטובו כדי להקל עלי כל הפעילויות של מכון הרמח"ל ובפרט ההילולא של רבינו. כולם יהיו ברוכים ומבורכים מפי עליון עושה שמים וארץ.

לרגל ההוצאה החדשה נגילה ונשמחה בהפצת תורת רבינו הרמח"ל, ואחר ב"ה כמה הוצאות של מהדורה זו של התיקונים, הגיע הזמן להוציא מהדורה מתוקנת גם בארמית וגם בתרגום ללשון הקודש, וגם הוספנו תוכן ענינים מפורט וחלוקה של התיקונים מז' אדר עד ט"ו בניסן, והמשכיל יבין. והי רעוא שיתקיים בנו ובא לציון גואל, ומלאה הארץ כבודו.

עפרא דארעא

ע"ה מרדכי שריקי ס"ט

תפילה לפני הלימוד בתיקונים:

לשם יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה (יאהרונהי) ברחילו ורחימו (יאההויה) ורחימו ורחילו (איהתיוהת), ליחרא שם יו"ד ה"א ב-וא"ו ה"א ביהודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים לעסוק בתיקון השכינה הקדושה ע"י ע' תיקונים חדשים לרבינו הרמח"ל דאינון משח רבו דנגיד מחכמה סתימאה

ובהם יזכו ישראל לגאולה שלמה

ולשכירת ולהכנעת ע' שרי אומות העולם תחת השכינה

ולגירוש ולביטול הסטרא אחרא מן העולם

ותחזור העטרה ליושנה - אבן דסלקין לה עד אין סוף

ויתגלה היחוד העליון הקדוש בביאת משיח צדקנו לעיני כל חי

יראו עינינו וישמח לבנו במהרה בימינו אמן.

"והמשיפילים יזהרו בזהר הרקיע ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד".

"גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך".

"ובע' תקונין אליון ישתלים תקונא עלאה לאתקשרא כל דרגין בקשרא חדא. ויתעטרון בלהו בשכינתך קדישא, דאיהי מאנא דכלא קשרא דכלא יהודא דכלא. וכלא יתקשר ברישא דברך יחידאה מלפא משיחא, לשלמאה בה על כל עלמא, ולא תגלאה גהורך עד סופא דכלא. וכל רע יתעבר מעלמא, ויתהדר בלא לאשתעבדא קמך. ויסתלק יקרך על כל סטרין דעלמא, כמה דאתמר: יהי כבוד ה' לעולם ישמח ה' במעשיו (תהלים קד, לא)". (פתיחת אליהו לתיקונים חדשים).

ובסיום הלימוד יאמר:

זכאה חולקהון דישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי. ברוך יהוה לעולם אמן ואמן.

תְּקוּנֵי חֲדָשִׁים

